

NÉPI EGYSÉG

BRASOV-BRASSÓ

Szerkesztő: Str. Antimihail (Ordeu-a.) 16, Távbeszélő 17-53
Kiadóhivatal: Piața Gh. Enescu (Részter) 2, Távbeszélő 22-69
Készítők nem árulnak meg. Szerkesztőség fogadó órái: Csütörtökön 16-18 óráig. Kiadóhivatali órák naponta 8-15 óráig

POLITIKAI NAPILAP

FELTÖLÉS SZERKESZTŐ: KURKO GYÁRFÁS
Bejegyzve a brassói törvényszéken G. II. 1768/1944 szám alatt
Engedélyezte: Cenzura Militară a Preslei sub No. 1437.7.X.1944

Előfizetés egy hónapra 4500 lei

HÍRDETÉSI DÍJAK: Hírvonatban, hirdelményben, nyitólétszen 300, közgazdasági közleményben 800 lei szavazként (szöveg 20 szó). Kereset hirdetés négyzetcentiméterenként 300 lei. Gyászjelentés négyzetcentiméterenként 350 lei. Díjak előre fizetendők

A SZABADSÁG UNNEPÉRE

Irta: ERŐSS BALINT

A Szilasi és Sztojai-perek gyászos borulatából tekintünk vissza 1848 márciusára és csodálkozunk, hogy a magyarság történelmének ilyen fényes lapjai is társulhatnak élénk. Az utóbbi évtizedek árulásokhoz, visszavonásokhoz a nép és a nemzet igazi érdekeinek elsenyvezéséhez szoktattak. Szinte széddőlünk, amikor ennyi történelmi tisztánlátást, ennyi önfeláldozást, a szabadságvágyunkat ilyen ragyogó megnyilvánulásait tapasztaljuk.

Mindaz, ami hiányzott a magyarság történetének utolsó harminc esztendejéből, megtalálható egy évszázaddal ezelőtt. Bár a szarnoki német elnyomás ellen vívott szabadságharc elbukott, azok az évtizedek mégis a történelem szerencsés esztendei voltak. Amit kilenc évtizeddel később áruló urai gonoszul elgáncsoltak: a magyarság egyszerű megint belhelyezkedett az európai népek szabadságért folytatott örök küzdelembe. És nemcsak, hogy belhelyezkedett, hanem legtovább tartotta magát a forradalom és a szabadság zászlaját s ezzel kiemelte a leghaladabb gondolkodók nagyrabecslését és az egész művelt világ csodálatát.

Né tudjuk ezt be érdemül magunknak. Hiszen még száz évnek sem kellett eltelnie és a cselszövő labancok érdekszővettsége a magyar nép faiból nem szabadságharcosokat, hanem zsoldadárokat idomított az örök ellenség: a német talpnyaló kiszolgálására és a szabadságukat védő népek láncbaverésére. De álljunk véletlenül szerencsés összekérülést, amely egykor Kossuthokat, Petőfiakat, Tancsicsokat teremtett a tömegek vágyainak lobbanó kifejezésére és a vezetők körösabadságra szomjas és szabadságra mindent kockáztató kész tömegeket sorakoztatott a vezetők útmutatásának teljesítésére.

Ezek a véletlenek tessék ma lehetővé, hogy a művelt világ számonkérő pillantása előtt nem kell porba omlanunk. Elég, ha csak lesütjük szégyenkező tekintetünket a közelmúlt gonoszaiért, de mentesül felmutathatunk az egész emberiség előtt a negyvennyolcas magyarság történelmi érdemeit. Ezekért talán megbocsátanak nekünk egyetmást.

De ez nem elegendő. Nem elég ha elmerülünk a jelen lelkiismeretfurdalásaiban, vagy élvezzük a múltban való merengés langy simogatásait. A jelen és múlt összehasonlításából ki kell elemeznünk az igazság irányvonalait, hogy kell tanulságokkal felfegyverezve indulhassunk neki a jövőnek. Március tizenötödikét a közel-múltban szép szónoklatokkal és lelve-regetű büszkeségben ülték meg az urak. A mostani március tizenötödikét a nép üli meg komoly gondban sorának jobbrafordítása és tisztuló jövődjének kialakítása érdekében.

Ha március tizenötödike a szabadság ünnepe, akkor a magyar néptömegeknek tudniuk kell, hogy ezt a szabadságot nem lehet többé elrabolni tőlük. Az évszázadok gyakorlatával rendelkező elnyomó grófok, földesurak és pénzemberek hiába acsarkodnak, mert a március tizenötödikét ünneplő tömegek lelkében szintén évszázadok szabadsághagyományai lángolnak magára.

A negyvennyolcas március megmutatta, hogy mire képes a nép, ha valódi vezetők állnak az élére. Ezt a tanulságot a világos gondolatra eszmélő tömegek immár nem fogják elfelejteni a egyre jobban elmélyülőbe résik. Elég volt a hazugság és az ámtás évtizedeiből, amelyeknek eredményeül németiszolga lett az ezer évig német ellen küzdő magyarság.

Elég volt az évszázados ámtásból, hogy a magyar nép csak a némettel együtt találhatja meg boldogulásának útját. Az

elmúlt egy-két évtized példája megmutatta, hogy mit várhatunk tőlük. És megmutatta különösképpen az erdélyi szászok példája. A szászok negyvennyolcban a fejéregyházi csatát magyar elesettjeit még élve bajigálták be a tömegsirokba, mintán minden értéküktől megfosztották a tehetetlen sebesülteket. Ezeknek a szászoknak unokái pedig a hitleri csábítás vérgőzében csak „Hundsmagaren” néven kezelték a velük együtt élő magyarságot és neki a román-szággal együtt csupán szolgai szerepet szánt a németektől uralma alá hajtandó „Donaulandban”.

És végül elég volt a német sugalmazásnyúlókódás és bujtogatás évtizedeiből, amelyek eredményül a dunai táj népei csak haraggal és elkeseredéssel gondol-

hattak reánk, magyarokra.

Mert ez a harmadik nagy tanulság, amit negyvennyolc márciusából le kell vonnunk. Nekünk magyaroknak és a dunai tájon együtt élő népek mindenkinek is. Ezt a kérdést negyvennyolc is elhibázta. Ezért kell jól vigyáznunk, hogy mi most ne hibázzunk el. Negyvennyolcban a magyarság volt az európai haladó szellemiség zászlóvivője s az ellene támadók a reakció ügyét mozdították elő. De ez még nem menti a magyarság tévedését, hogy nem tudta megtálatni az utat a körülötte és mellette felzabongó azonos szabadságtörekvésekhez. A szabadság zászlaját hordozó negyvennyolcas magyarság csak későn döbbsen rá, hogy Bálcescu Nicolae hívei nem csupán tárgyaló felek, hanem igazi szövetségesek, feltétlen testvér-harcosok. Kossuth előtt is csak a száműzetésben világított föl teljesen a dunai népek

nagy megértésének történelmi szükségessége a késő hívei még erről a tanulságról is szívesen megfellekedtek.

Nekünk kell tehát kiteljesítenünk ezt a nagy történelmi felismerést. Negyvennyolc embereit az utókor felmentheti, vagy enyhítő körülményeket engedélyezhet számukra azért, mert az események egot-földet rengető viharzásában nem találták el mindig pontosan az igazság útját. Minket azonban már nem menthet fel senki. Kilencvennyolc esztendő távolságából, két rettenetes nemzeti szerencsétlenség tapasztalataival, a németbérenc vezetők feneketlen gonoszságainak felismerése után többé nem tévedhetünk.

Március tizenötödikén minden magyarnak éreznie és tudnia kell, hogy a magyargyilkos német és osztrák urak úkeihez a történelemben nincs többé közünk, de Vladimirescu Tudor, Bálcescu Nicolae és Dragos késői követőivel mindörökké kezdet fognak Dózsa, Petőfi és Tancsics unokái.

A világ Sztálin vezértábornagy nyilatkozatának hatása alatt áll

A Churchill-beszéd által felkavart vihar Angliában még nem csillapodott le, sőt a jelek szerint egyre nagyobb méreteket ölt. Az alsóház csütörtöki ülésén egy munkáspárti képviselő kijelentette, hogy eddig 500 képviselő írta alá azt a nyilatkozatot, amely nyitán helyteleníti Churchill fultoni nyilatkozatát és nem vállal semmiféle közösséget ezekkel a reakciós törekvésekkel. Egy másik képviselő felszólalásában kérte, hogy az alsóház tűzze napirendre Churchill beszédének megvitatását.

Mint Capetownból jelentik, a délafrikai parlamentben Malan, a nemzeti párt első támadást intézett a Szovjetszövetség ellen és állításai igazolására Churchill ful-

toni beszédéből idézett. Smuts miniszterelnök a felszólalásra válaszul kijelentette, hogy lehetséges, hogy a délafrikai nemzeti párt téved Churchill szándékait illetően. Malannak arra a kijelentésére, hogy a Szovjetszövetség világuralomra törekszik, Smuts azt válaszolta, hogy Sztálin vezértábornagy érvényes álláspontot szerezett le, nevezetesen azt, hogy Németország súlyos sebeket ejtett a Szovjetszövetségen, amely biztos akar lenni most afelől, hogy a szomszédos államokban uralomra kerülő kormányok nem jelentenek újabb veszélyt számára. Ez nem jelenti azt, mintha a Szovjetszövetség háborúra készülne. Nem szabad téves következtetéseket levonni, hanem minden erőnkkel

azon kell lennünk, hogy együttműködjünk az Egyesült Nemzetek Szervezetének sikere érdekében. A háború vége nem jelenti az azonnali világbékét. A világ forrongásban van, amely még néhány évig eltarthat. Nyugalomra és bölcsességre van szükségünk, téjezte be beszédét a délafrikai miniszterelnök.

Az angol sajtó továbbra is Churchill kijelentéseit taglalja. A kormányparti Daily Herald így ír: „Erélyesen követeljük, hogy vessenek véget a szószátyárkodással való atombombázásnak és a nemzetközi légkör bűnös megmérgezésének. A béke ellenségeinek tudniuk kell, hogy nem ez volt az a magasztos cél, amiért az emberiség öt éven át vérzett.”

Megérkeztek Bukarestbe a román-magyar közművelődési hét meghívottai

A magyarországi vendégek névsora
A hétfői díszelőadáson a kormány is képviselteti magát

(Bukarest.) A N. E. távbeszélő jelentése. A Román-Magyar Társaság közművelődési hetének vendégei pénteken virradó éjjel 5 órakor megérkeztek Bukarestbe, ahol a különböző szállodákban lettek elszállásolva. A meghívottak egy része részben betegség, részben más elfoglaltság miatt nem jött meg. Megérkezett azonban Keresztury Dezső közoktatásiügyi miniszter és felesége, Kállay Gyula tájékoztatásügyi államtitkár, Zilahy Lajos író, a Szovjet-Magyar Társaság elnöke, Tersánszky Józsi Jenő író,

Kovács István a Magyar Fémipari Részvénrtársaság elnöke. Háty Gyula író, Balázs Béla, a Román-Magyar Társaság főtitkára, Komáromy Pál a Magyar Állami Opera igazgatója, Székely Mihály és Némethy Ella az Operaház énekművészei, Otrubay Melinda Patóts Kató és Tatár György az Operaház balettszolistái, Várkonyi Zoltán a Művész-színház igazgatója, Illosvay Katalin, Jávör Pál a nemzeti színház tagjai, Zathureczky Ede hegedűművész a Zeneművészeti Főiskola főigazgatója, a Waldbauer vonósne-

gyes tagjai és ezenkívül számos magyarországi újságíró, filmszakember és a Magyar-Román Társaság több tagja.

A vendégeket csütörtök déliben baráti ebéd fogadta az Atheneu Palace-ban, amelyen több román közéleti személyiség is résztvevett Constantinescu-lasi tájékoztatásügyi miniszterrel az élen.

Ugyancsak tegnap érkezett meg a fővárosba a Magyar Népi Szövetség képviselőiben Balogh Edgár, Méliusz József és Szentimrei Jenő.

A Magyar Népi Szövetség bukaresti tagozata március 15-ének emlékére nagyszabású szabadság ünnepet rendez, melyen Vladescu-Racoasa és a magyar vendégek közül Kállay Gyula beszédet mond. A szabadságünnepet pénteken este 7 órakor tartják meg az Atheneu Románban. Ez az első alkalom, hogy a román közművelődési élet legelőkelőbb helyén magyar szó hangzik el. Ugyancsak este fél 7 órakor a Waldbauer vonóségyes hangversenyt ad a Dalles teremben, amelyen Kodály Zoltán és Bartók műveit fogják játszani. A magyar énekművészek és filmszínészek este 7-kor tartják meg előadásukat az Aroban. Este 9 órakor az „Erdélyi óra” keretében Méliusz József, Zilahy Lajos és Gala Galaction beszélnek a rádióban. Este 10 órakor filmbál lesz a vendégek tiszteletére a Katonai Kőr termében.

Szombaton este 7 órakor előadás az Aroban a magyar színészek részvételével. Vasárnap délelőtt előadás a Savoy-ban és hétfőn este díszelőadás az elmaradt csütörtöki előadás helyett. Ez utóbbin a román kormány is képviselteti magát.

Köszöntjük a magyarság népi parlamentjét!

Hétfőn, március 18-án kezd meg tanácskozásait Brassóban a Magyar Népi Szövetség százas intézőbizottsága. Keményülkü munkások, kérgeskezü földművelők és világosan gondolkodó értelmiségiek ülnek immét egytűt, hogy a komoly és sorsdöntő órákban ismét kimondják azt a szót, amelyet a széles tömegek, az egész nép vár tőlük.

Együtt és külön mindannyian ismerik hivatásukat és felelősségüket. Mindannyian tudják, hogy határozatuk döntő befolyással lesz a romániai magyarság életére. Ez a történelmi felelősség ad súlyt és lendületet tetteiknek s ez a felelősség fog kicsendülni határozataikból is.

E hűvös Cenk alatti város volt már tanuja hasonló történelmi eseményeknek. Itt kelt életre a MADOSZ bölcsőjében a Romániai Magyar Népi Szövetség. Itt kötelezte el magát a demokrácia küzdelemében való megingathatatlan részvételre. Immet sugárzott ki országzserite az az eszme, amely egyformán felforrósította mindenütt a magyar tömegek szívét és egyetlen hatalmas táborba gyűjtötte a becsületes magyarokat.

Ebben a szellemben fog tanácskozni most Brassóban ismét a magyarság népi parlamentje. Ezt a szellemet tükrözik majd határozatai úgy, ahogy azt a kolozsvári és a marosvásárhelyi határozatok is tették. A magyarság egysége ma talán még erősebb mint valaha s a reakció feltámadásakor még erősebben és bátrabban küzd szabadságjogaiért.

Igy köszöntjük az országot minden részéről ideérkező kiküldötteket és népi egységünk nevében és szellemében jó munkát kívánunk nekik!

== HIREK ==

Naptár

Vasárnap, 1946. március 17. A nap 6 óra 10 perccel és 6 óra 8 perccel nyúgnak. — Kat: Reminiscere. — Prot: Gertrud. — Ort: Nb. 2 van. — Zsid: 5706 év, Adar II. hó 14.

Hétfő, 1946. március 18. A nap 6 óra 8 perccel és 6 óra 10 perccel nyúgnak. — Kat: Sándor pk. — Prot: Sándor, Ede. — Ort: Cirill pk. — Zsid: 5706 év, Adar II. hó 15.

Brassói mozgóképműsor

Aro: A karaván. — Astra: Caranga (magyar felirattal). — Capitol: Halálán (magyar film). — Corso: Gunga Din. — Lumina: Halálán (magyar film). — Redut: A dicőség útja. — România Liberă: Tiszavirág (magyar film). — Scala: Bűbájos kiderül (magyar film).

Szolgálatos gyógyszerárak Brassóban. Szombat: „A csillagok” Căteanu, Hosszu utca 1.

Vasárnap: Petrescu, Katonakórház-utca 1. Hétfő: Cola, Hosszu utca 42.

— Napfoltok okozták a rádiózavarokat. A rádióhallgatók sorából több panasz érkezett, hogy az utóbbi napokban egyes állomások csak nagyon rosszul vagy egyáltalán nem lehet hallani. Mint a szakértők is megállapították, a Napon február 1-én nagyobb foltospor jelent meg, aminek következtében erős mágneses és rádiózavarok keletkeztek. Március 1-én ezek a napfolt-csoportok újabb megjelentek, bár valamivel kisebb mértékben és ezek okozták az utóbbi napokban fokozódó rádiózavarokat.

— Elintéztést nyert a csiki mentőgépkocsi ügye. A közelmúlt hetekben lapunk foglalkozott a csiki mentőgépkocsi körül felmerült vitás ügyvel. Csikszerepai tudósítónk közlése szerint az udvarhelyi szakszervezet előzenylen visszaadta a kocsit s így az ügy békés elintéztést nyert. A csiki egészségügyi hatóságok most az remélik, hogy a közbiztosság nem feledkezik meg ígéretéről és a közegészségügy támogatására megajánlott összeget mielőbb eljuttatja az illetékesekhez.

— A világ minden táján élő magyarok segítik az éhező Budapestet. A svájci magyar segélybizottság felvette az érintkezést a világ minden táján élő magyarokkal és ennek eredményeként Európa különböző országaiból, Amerikából, Afrikából és Ausztráliából is megindult a támogatás Magyarországra. A napokban 20 ezer ilyen csomag érkezett a magyar fővárosba.

— Űzennek a roglyók. — Nagy Károly (Szilágyosmlyó) és Orbán Lőrinc (Lövete) Csaba Imre pestszentlőrinci szakszervező által üzenik hozzátartozóiknak, hogy jól vannak és nemsokára viszontlátnak egymást.

— Munkanélküliség az Egyesült Államokban. Az amerikai munkügyi minisztérium adatai szerint január második felében az Egyesült Államokban 2 millió 290 ezer munkanélkülit tartottak nyilván. A februári adatok még nem ismeretesek, de feltételezik, hogy a katonai leszerelések következtében ez a szám növekedett. Egy amerikai hetilap becslése szerint februárban a munkanélküliek száma elérte a 3 milliót.

— Ópiumesempészeket fogtak el. Tokióból jelentik, hogy az Osaki kikötőben hét ópiumesempészt fogtak el, akik közel 8 tonna selym kábítószert akartak Európába csempészni.

— Szigorúan büntetik az árdrágítókat. Az árkormánybizottság legújabb rendelkezése értelmében az újonnan kiszámított árak csakis akkor alkalmazhatók, ha az azokra vonatkozó árkormánybizottsági jóváhagyás a Hivatalos Lapban már megjelent. Mindazok ellen, akik jegyzékeik jóváhagyása nélkül, árakat bármilyen ürüggyel emelnék, a törvény teljes szigorával járnak el. Űzeimeket, vállalkozókat állami igazgatás alá helyezik, visszaesés esetén pedig a cégeket törlik és felszámolják.

— Megkezdtek a prágai németek kitelepítését. Prágai jelentés szerint március 8-án megkezdtek a németek elszállítását a cseh fővárosból. Az első szerelvény 1200 németet indítottak utnak s ezt még március folyamán újabb csoport követi. Prágában eddig 16 ezer német élt, akik közül 11 ezer engedélyt

Megválasztották a Romániai Demokrata Nők Szövetségének végrehajtóbizottságát

A magyarországi kiküldöttek Kolozsvári

(Bukarest) A Romániai Demokrata Nők Szövetsége utolsó ülésén letárgyalta a Szövetség szervezeti kérdéseit. Majd a jelenlevők szavazatával megválasztották a szövetség központi végrehajtóbizottságát. A bizottság a következőkből áll:

Elnök: Rosetti Maria, alelnök: Rădăceanu Eugenia, Ralea Ioana, tanárnő, Călin Coralia, Kisinevski Liuba, titkárok: Bernachi Gabriella, Clejan Tina, Drăghici Simona. Tagok: Catargi Mihaela, Bugdea Victoria, Manasse Mihaela, Pauker Anna, Sevastru Maria, Soi Elena, Predoiu Marina, Sidorovici Alexandra, mérnök, Li-

vezeanu Elena, Graur Teodosia, tanárnő, Stoia Elena, Neicu Vasile, Manole Otilia, Cernea Marieta, Togoe Veronica, Révy Ilona, Klein Margareta, dr. Bagdasar Florica, és Sadoveanu Valeria.

A tanácskozások befejeztével a külföldi kiküldöttek elhagyták a fővárost. A nagygyűlés magyarországi résztvevői, Török Julia, a magyarországi szociáldemokrata nők és Kara Anna a Magyar Demokrata Nők Szövetségének képviselője, Révy Ilonának, a MNSZ végrehajtóbizottsági tagjának kíséretében Kolozsvárra érkezett.

Ebből az alkalomból a MNSZ kolozs-

vári szervezete március 13-án, szerda délután 5 órakor nagygyűlést tartott.

Farkas-utca 7 szám alatti székházban. A ülésen Kolozsvár nőiarsadalmá, a különféle demokratikus szervezetek és egyháziak nagyjából, nagy számban jelentek meg.

A központi végrehajtóbizottságban tehát helyet kapott Révy Ilona, a MNSZ központi részéről, míg a nyolcvanötöt bizottságba a MNSZ megyei szervezete részéről Dory Erzsébetet (Kolozsvár), Kőnya Levinát (Brassó), Szócs Margitot (Nagyvárad), Stianci Sárát (Bukarest) választották be.

Hozzászólás Brassó vízellátásának kérdéséhez

A Csukás alatti kiapadhatatlan források — a Belvárosban korgó csapok

(Sepsiszentgyörgy) Brassó város egy részének nyomorúságos vízellátásáról a Népi Egység hasábjain több figyelemreméltó cikk jelent. Ez a kérdés engem nemcsak azért is érdekelt, mert a város volt vezetésének annakidején felkért, hogy a város vízellátására vonatkozóan adjak szakértői véleményét. Helyszíni ismereteim és felkészültségem alapján megállapítottam, hogy Brassó város vízellátása legcélszerűbben a Csukás alatti hatalmas forrásokból történhetik.

Hogy ezeknek a forrásoknak a bevezetésére előttem nem gondolt senki, annak valószínű oka az, hogy a források nem az Ott folyó, hanem a Szeret folyó vízvidékén fekszenek és azok és Brassó között vízváltást van. Amde a források maga-

sabban vannak, mint a vízváltástól el alacsonyabb szakasza, úgy, hogy a források víze átmenet nélkül Brassóba vezethető.

Érdekes, hogy az a terület, amelyen a források előtérnek, Brassó város tulajdonában. A városhoz beadott írásos szakvéleményem alapján meg is indították az előmunkálatokat, a vizet vegyelemezették, annak mennyiségét megmérték, helyszíni felméréseket fogantatosítottak. Ezeknek a műveleteknek a során beigazolódott, hogy megállapításaim egytől-egyik helytállóak, így hozták azt a döntést, hogy a Csukás alatti források vezetésének be Brassóba. Valószínűleg részletes tervek, számításokat készítettek és azok alapján kezdték meg a nagyjelentőségű és költségű munkálatot.

Az akkori város vezetősége beírta az utat, hogy a kérdés megoldásához az utat és módot megjelöltem, mert sem a tervezésnél, sem a kivitelnél a szakértősködsémet igénybe nem vette, sőt előtértem még köszönetet sem mondott.

Bizonyos azonban, hogy a Csukás alatti források a régi vízvezeték forrásaival együtt Brassó város előrelátható víz szükségét kielégíthetik, hiszen 24 óra alatt mintegy 15 millió liter vizet termelnek, tehát 100—150 ezer lakos részére elegendő. Most az a kérdés, hogy a forrásfoglalások, erővezetékek és egyéb szerelvények milyen méretekkel, módon és minőséggel épültek meg? Ha azokat mind műszaki, mind egyéb szempontokból helyesen hajtották végre, úgy Brassó város vízellátásánál zavaroknak nem szabad előfordulniuk.

Az építés folyamán, tudomásom szerint kellemetlen meglepetések fordultak elő. Zajzon község határában a „Lobogó” nevű hegyoldalon mintegy 450 méter hosszban lerakott és elföldelt csővezeték a hegytetőn létesített nyomáscsőkként aknából kitört vizet teljesen kimosta, a csőveket felforgatta úgy, hogy azok, mint valami viharáguk meredtek az égnek. Annakidején a városvezetés figyelmét felhívtam a baj okának a részletes kivizsgálására. Erre a beadványomra azt a választ kaptam, hogy én borulást vagyok mert az egész kár mindössze 50 ezer lej, amit a vállalkozó köteles viselni. Hogy ez megtörtént-e, azt nem tudom, de annyi ismeretes előttem, hogy a nevezett szakaszon vagy hat hétig tekintélyes számú munkás dolgozott.

Most az első teendő lenne annak a megállapítása, hogy a Csukás alatti forrásokból a csővezeték tényleg mekkora vízmennyiséget képes szállítani? Kíváncsornolna, hogy azok az adatok, amelyek az ilyen jelentős közműre vonatkoznak, a napjainkban is leközlőtlenségek, mert a lakosságot közelről érdekli, hogy a vízvezeték milyen teljesítőképességgel és mekkora költséggel épült meg. Azt hiszem, hogy Romániában nincs egyetlen város abban a szerencsés helyzetben, hogy a tulajdonát alkotó területtel a város vízellátásához olyan mennyiségű és minőségű vizet kájon, mint Brassó.

Nagy megnyugvással venném tudomásul, hogy az általam felfedezett vízbeszerzés módja a gyakorlatban olyképpen nyert megoldást, hogy a város lakossága a jövőben mentesítve legyen a nyomászó vízhiánytól.

Zayzon Géza
okl. mérnök,
nyug. műszaki tanácsos

A piszkot el kell takarítani!

(Brassó) Délután fél három óra. A márciusi nap sugarait melegen vetíti a szabadságtéri „korzó” oldalára. Öregek, fiatalok, gyermekek és gyermek-kocsis anyák élvezik a nap sugarait. Aztán hátrát üt az öreg tanácsház órája. Mindenki siet a munkahelyére. De maradnak még ott sokan: köztük a nagykarimái, barnakalapos, divatos öltözött „ficsurok”.

Ezek is a szabadságszerető emberek közé tartoznak, csak hogy ők másként értelmezik a szabadságot. Ők a fekete-piac urai. Mig más dolgozó ember rongyostalpu cipőben jár, addig ők kettős, talán hármastalpu lábbelit viselnek. Dolgozni is szoktak. Igen, de csak addig, amig üzletfeleikkel a milliós botokat megkötik. Székhelyük általában egy főtcai kávéház helyisége. Ide térnek be lélekvidámított sétaték után és itt bonyolítják le nagyszabású üzleti ügyeiket. Hogy miért választották éppen ezt

a helyiséget, azt nem lehet biztosan tudni.

Talán azért, mert a kávéház falán nagy fekete betűs tábla díszel, „törvénytelen üzletek kötelei tilos”. Sajnos, ez a tábla csak dísznek van. Talán éppen alatta kölik meg a legfeketébb üzletek. Nemcsak a délutáni, vagy az estélyi órákban folyik a kettős feketetés, hanem a kora reggeli óráktól kezdve szakadafalánul. Mig más dolgozó csak nehéz megfeszített munkája árán tudja a megélhetését biztosítani, addig ők pár óra letforgása alatt milliókat keresnek.

Ne csodálkozzanak tehát ezek az „urak”, ha az idő egyszer megbosszulja magát és a bosszus emberek rajtuk ütnek. Üzletfeleik és üzletbarátaik egy része már a hótakarítás alkalmával megismerkedett a munka komolyságával. Most aztán rajtuk a sor. A hóolvadás után sok piszkot maradt hátra. A sok piszkot az utcán és kávéházban várja az eltakarítás.

kért, hogy felvehesse a cseh állampolgárságot.

— Aninai munkások szénajánlása a kormánynak. Az aninai bányamunkások táviratilag értesítették a kormányt, hogy országjárás egyéves évfordulója alkalmából fejadagjukból 50 ezer tonna szén és kétezer köbméter tűzifát küldenek Bukarestbe és a kormány a tüzelőanyagot fordítsa arra a célra, amelyre óhajta. Ennek a lelkes példamutatásnak nagy visszhangja támadt a fővárosi sajtóban.

— Lezárták a csehszlovák-

osztrák határt. A prágai rádió jelentette, hogy az eddig szabad cseh-osztrák határon keresztül nagymértetű áru, élelmiszer és ember-csempészség folyt. Ennek megakadályozására cseh részről szigorú határzárt képtettek életbe.

— Háromszáz ezer kiló bárányhús a főváros részére. A főváros közellátási hivatala megkezdte a bárányhús behozatalára feljogosított igazolványok kibocsátását. A mézárások a kapott utalványok alapján március 15. és 25-e között 300 ezer kiló bárányhúst vihetnek be a fővárosba.

— Ötmillió lej értékű női ruhát lopott egy szélhámosnő Kormos Zoltán aradi fakereskedő feleségétől. A nagyjértékű ruhát a fakereskedő felesége egy tételben rendelte a „tavaszi idényre”.

Kiseb nagyobb
házas-felkek
a város különböző pontjain, jutányosan
„LANDAU”-nál
Braşov, Strada General Moşoiu 25.
Telefon 17-23

Brassótól-Brassóig

Történelmi időkét élünk. A nagy világégés után a népek elhatározott cél felé haladnak s azzal a biztos tudattal keresik a kibontakozás útját, hogy most a nagy eszmék, a világbéke megvalósulása teljesedik be. Minden ember, minden nemzet részt kér ebből a harcban. Mindenki elkötelezte magát erre a küzdelemre, aki magát demokratának vallja és érez valami közösséget a nagy embercsoportok, valamint a nemzete iránt. Határozottan mondják, világgyá kiáltják a nagy akarat, hogy „soha többé háborút!”

A hódító népek akarták érdekeik szerint irányítani a világ sorsát anélkül, hogy megkérdezték volna a kis népek véleményét. Hódító nagy nemzetek gonosz harcában éppen úgy pusztultak el a kisik is, mintha ők a világpolitikát csinálták volna. S ez a nagy világégés térítette észhez mindazokat a népeket, amelyek éh-hájakon kívül estek áldozatul, s akaratuk ellenére kerültek bele a szabad népek elleni rablőháborúba.

A romániai magyarság számára Brassó városa történelmi város. A nagy felszabadulás pillanatában az ittlakó magyarság demokratikus vezetői összefogva a román nép haladásellenes fűával, teljes erejükkel belevetették magukat a népek megmentéséért folytatott küzdelembe. Innét Brassóból hangzott el az első szózat a magyarság egésze számára. Ez a szózat hangzott, hogy a magyarság csak akkor állhat meg a történelem viharában, ha egyetlen tömbbe tömörül s úgy védi meg népi érdekeit.

1944 októberében a Madosz brassói fuvarosok még csak szűk keretek közt zajlik le. A résztvevő kiküldöttek szomorú jelentést tesznek. Számot adnak a háború pusztításairól. Könnyes szemmel emlékeznek meg a nép harcosainak legyilkolásáról, kínzásáról, börtönéről, táborokról. Ugyanakkor azonban határozott ígéretet tesznek a legelső harca a népért. S hogy megvalósíthassa feladatát, a Madosznak ki kellett bővítenie kereteit. A Madoszból pedig ekkor lett Magyar Népi Szövetség. A hazatérő kiküldöttek pedig magukkal vitték azt a tudást, hogy a Magyar Népi Szövetség kereteiben minden magát becsületes demokratának valló magyar helyet foglalhat. Megindult a nagy szervezési munka s harcosainkban nem csaldódtunk. Azóta kibővült kereteink s a Kolozsváron megteremtett májusi országos nagygyűlés már felölelte a romániai magyarság csaknem teljes egészét s demokratikus alapon meg is választotta országos vezetőit.

Most újból itt vannak Brassóban a régi harcosok. Újból történelmi hely lesz a Cenk alatti város. Tudjuk, hogy éppen olyan határozott akarattal jönnek ide az ország minden tájáról a nép fia, mint amilyen erős akarattal tették le a Magyar Népi Szövetség alapkövét 1944-ben.

1944 augusztus 23-át feljegyezte a román történelem. Az akkori események szemünk előtt zajlottak le s résztvevőnk mi is romániai magyarok abban az elszánt küzdelemben, amely ma biztosítja az ország belső békéjét, az újjáépítést, a népek szabadságjogait.

Meg vagyunk győződve arról, hogy a kiküldöttek a legnagyobb jószándéggal itelik meg a romániai magyarság napi kérdéseit s újból hívet fognak tenni nemzetünk mellett, a demokratikus testvérszervezetekkel való együttműködés mellett és a Groza-kormány mellett.

Brassó város magyarsága örömmel üdvözlö a MNSZ országos intézőbizottságát s hagyományos vendégszeretettel látja őket. Mindnyájan teljes melegséggel kapcsolódunk be a szűz bizottság munkatervébe, hogy ezzel is bebizonyítsuk részvételünket a nagy munkában.

Pozsár András

A MNSZ brassóvárosi elnöke.

Elhangzott az ítélet az északkelet-kelet háborús bűnösök első csoportja ügyében

Megekezdődött a második csoport bűnösére is

(Kolozsvár) A kolozsvári Népbíróság szerdán este hirdetett ítéletet a háborús bűnösök első csoportjának ügyében. Máté elnök zsufolási megtelet teremben olvasta fel a bíróság döntését, melyben háborús bűnösöknek és az ország rombolásában résztvevőknek nyilvánította az elítélteket, akik közül — távollétükben — halálra ítélték: Szinkovics Zoltán, Bay Ferenc földbírtokost, Vass András földbírtokost, Vass Albert földbírtokost, Akosi alezredest, Mocsári hadnagyot, Koltay hadnagyot, Szabó Zoltán hadnagyot, Grupa Antal őrmestert, Bagi Mihály őrmestert, Lovass alezredest, Gál Ferencet, Mihály Sándort, Pócs Jánost, Budai Gyepű Jánost, Vasváry Zoltán hadnagyot, Lechoczky Károly alezredest, Turcsányi Tibor repülő, Szóke Sándort, Pakucs hadnagyot, Csordás Gergely hadnagyot.

Életofgyitani kényszermunkára ítélték a következőket: Kovács Ferenc (Csuci), Ersei Ferenc, Kovács András, Máthé Ferenc, Kador János (Duka), Kozma András (Suzi) és Szekeres János vádlottak.

5 évi kényszermunkát kapott Kador István. Nyolc évi kényszermunkát kaptak: Szabó János és Fábán János. Tízévi kényszermunkát kaptak: Bartha András, Derzi Ferenc, Ambrus Ferenc és Varga Sándor. Tizenötévi kényszermunkát kapott Bethlendi Ferenc. Huszonötévi kényszermunkát kaptak: Fekete Pál őrnagy, Polgár őrnagy, Sütő János, Csepej Ferenc, Bérés K. László, Osz Árpád, és Pinczés István. Huszónévi kényszermunkára ítélték: Borzasi Ferencet, ifjabb Bíró Imrét, Bérés F. Zsigmondot, Kisfalusi Sándort, Tízévi sulyos börtönt kapott: Titkos József, míg Bérés Miklós ötévi sulyos börtönt. Az elítéltek büntetésébe beszámítják a vizsgálati fogáságban eltöltött időt.

Fementették: Tötös Jánost, Máthé Pált, Palágyi Ferencet, Szabó Gyulát (Sof-

ron), Faragó Istvánt, Fazekas B. Pált és Körösi Józsefet.

A védők és az elítéltek fellebbezést jelentettek be az ítélet ellen.

A háborús bűnösök második csoportjának ügyét csütörtök reggel kezdte tárgyalni a néptörvényszék. A vádlottak vezetői közül mindössze négyen lesznek jelen a tárgyaláson: dr. Kolumbán József volt társadalmi tanácsadó, dr. István Mihály ügyvéd a marosvásárhelyi katonai parancsnokság, dr. Tevely József ügyvéd, a szatmári katonai parancsnokság politikai tanácsadója volt. A negyedik vádlott Brand József földbírtokos, aki a szilágysomlyói katonai parancsnokság mellett működött hasonló minőségben.

„A zene egybefonó erejével igyekszünk hozzájárulni a román-magyar testvér-barátság meggyökerezéséhez”

Hangverseny előtti beszélgetés Antal Istvánnal, a nagynevű zongoraművésszel

(Brassó.) Antal István rendkívüli sikert aratott Beethoven-hangversenyt Brassóban jóval megelőzte a művész hírneve. Legutóbb Bukarestben szerzett sorozatos sikerei fokozott mértékben fölkeltek szemébe iránt az érdeklődést. Kiderült, hogy a nagynevű művészt erős szálak fűzik Erdélyhez.

Édesapja Antal Márk, a jeles matematikus és az egykori Galilei-kör kiváló tagja tanár volt Kolozsváron. Bátyja Antal János, a tehetséges társadalomtudományi író, annakidején a „Nyugat”, majd a kolozsvári „Korunk” cikkírója. Baloldali tudományos írói tevékenysége miatt hat évre ítélték, majd Ujraújába küldték és ott eltűnt a többi polikái elítéltektől. E megrázó vég az apát sirba vitte.

A művész családjában láthatóan hagyomány a tudás és a társadalmi haladás szolgálata — meg a szenvedés. A művész gyermekkorából 10 évet Kolozsváron töltött, ma is jól beszél románul. A román-magyar közművelődési együttműködés eszméje hozta most Romániába. Tíz évvel ezelőtt is megkísérelte, de akkoriban nem sikerült még. Személyéről annyit még, hogy miután rendkívüli zenei tehet-

sége, korán megnyilvánult édesapja kívánságára az akkori nagy zenei központban, Berlinben kezdte és folytatta zenei tanulmányait. Most harminchat éves, a magyar zeneművészeti főiskola tanára és bár az üldözések miatt fiatal életbe sok évét művészetétől távol kellett eltöltenie, alig egy éve hogy ismét munkához foghatott.

Brassó hangversenye előtt találkoztunk a színpad melletti kis szobában, ahol hangversenye megkezdésére várakozott. Közvetlen modoru ember, akiből csakugy árad az emberszeret. Negyedórával hangversenye előtt egy elmerül a beszélgetésben, mintha semmi köze sem volna ahhoz a műorhoz, melynek sulyos száma, köztük Beethoven Opus 111-et, néhány perc múlva neki kell végigjárnia.

Bekapcsolódunk a beszélgetésbe. A művész bukaresti hangversenyeiről folyik a szó, ahova a művészt a román-magyar baráti együttműködés vágya hozta.

Bukaresti sikereit a román zeneiség ama értékének tulajdonítja, hogy egyetemes emberi célok után törekszik és ez fokozottan megerősíti őt abban a törekvésben, hogy a román és a magyar nép közt

a zene egybefonó erejével igyekezzék hozzájárulni a testvérbarátság érzésének meggyökerezéséhez.

A magyar zenei élet iránt érdeklődünk. Ezt mondja:

— A magyar zenei élet gazdag, felszabadult, nagy jövővel biztató. Sok a tehetség a régi és az újak közt, de legfőképpen biztatnak a legújabbak. A zenei élet Budapestén a mai mostoha viszonyok közt is eleven, építő erejű. A művészek szakszervezete sok kezdeményezést indít napnap után a zenei élet korszerű alapokon való kiépítése céljából. A művészek jégheg termekben gémberedtek ujjakkal, de fáradhatatlanul hangversenyeznek, hajtja őket az a nagy feszültség, ami a magyar zeneiség régtől tartálékolt és most felszabadult erőiből árad. Zenei életünk valóban hősi korszakát éli most, ennek tudata hajtja át és hajtja fáradhatatlan tevékenységre a régi és ifjú művészértékeket egyaránt.

A magyar-román művelődési kapcsolatok kiépítésére terelődik ismét a szó. Megtudjuk, hogy a romániai tartozkodása után visszatérve Budapestre, a művész bemutatni szándékszik Enescu III. szimfóniáját, a nagynevű román zeneszerző e kiváló alkotását. A Bukarestben most lezajló román-magyar közművelődési hét eredményeitől sokat vár. El kellett jönnie ennek a napnak és ha eljött, nem maradhat el jó eredménye sem mindkét nép jobb jövője érdekében.

A zenei fejlődés jövőjéről szólva a művész ezeket mondta: Egyetlen maradandó forrása van a fejlődésnek a zenében és ez a népi zene. A román zenei művelődés ezen az alapon nyugszik.

A magyar zenei élet felszabadult erőit most teremti meg azokat az alapokat, amely a népi zenére építve felszínre hozza a magyar zenében a legmaradandóbb értékeket a jövő számára. Egyetemes törekvések nyilvánulnak meg tehát ma még, mind a magyar, mind a román zenei életben, melynek hivatott képviselői most találkoznak együtt a két nép kiváló értékeivel Bukarestben, hogy letegyék a remélhetően szép és jó jövő közös alapjait.

Nagy Mihály

Az utitársak megismerik egymást

A magyar szellemi élet kiválóságainak kiosny, de lelkes csapata érkezett a román fővárosba, hogy meghirdesse az értelem és a művészet varázsszavával a két nép baráti egymásratalálását, a kölcsönös hitet, sorsalkító jelentőségét. Egy szenvedésben megérett nép üzenetét hozták: az aiantas érdekek parancsára vont falak, amelyek mindeddig megakadályozták, hogy magyar és román meglátassa egymásnak igaz, torzítatlan arcát, a szabadság első fuallatára leomlottak és a kölcsönös megismerésnek többé semmi sem áll útjában.

Volt idő, amikor Romániában nem volt szabad bemutatni magyar mozgóképet és a magyarságnak nem volt szabad tudnia, hogy a románságnak van Grigorescuja, Eminescuija, Enescuja, nem is szólva egy Bálcscsuról, aki már évtizedekkel ezelőtt a megbékélés lehetőségét és hasznát hirdette.

Miért volt szükség erre az álcázásra? Kinek volt az érdeke, hogy a valóság és az igazság eltagadása árán hamis képzetekkel táplálják a két népet? Hogyan volt lehetséges ez a kölcsönös elhamisítás, amikor a szellemi sugárzás a gátoló szándékok ellenére ott ragyogott mindenki szívében.

Ma már a magyar és román nép egyaránt ismeri a választ ezekre a kérdésekre. Minden látó és gondolkodó magyar

és román tudja, hogy sohasem kerülhetett volna sor a szörnyű pusztításokat, fájdalmakat és szenvedéseket hozó háborúra, ha a széles néptömegek érdekeinel a magától többre becsülő kis csoport nem vetett volna latba mindent, hogy jogtalan előnyeit fenntartsa és gyarapítsa. Ezért volt oly kedves számukra a fasiszta eszme, ezért ragadtak meg minden eszközt, hogy becsússák a tömegekbe.

Ma mindkét nép a demokrácia útján halad és az utitársaknak illik és kell, hogy megismerjék egymást. Ez az ismerkedés pedig hamarosan ráébreszti a megtévesztetteket is arra, hogy a teli torokkal haragott rágalmazás és befeketítés céltudatosan tartotta távol egymástól a két népet.

A Román-Magyar Társaság feladata és célja, hogy szellemi alkotó erejükön keresztül ismeresse meg egymással a két népet és ápolja a máris rugvet hajtó barátságot.

A bukaresti magyar-román hét megrendezése és a magyarországi szellemi élet kiváló képviselőinek bemutatkozása a román közönség előtt bizonyítja, hogy a két egymásratalátó nép között semmi helyrehozhatatlan nem történt. Csak a tudatosan kiépített falak let a jószándék csákányával, kitartó munkával lebontani és a mindkét nép számára egyaránt hasznos és gyümölcsösítő hozó barátság beteljesülhet.

(—rás)

Március 21—28 a világ ifjúságának hete

1, 2, 3 kilós zacskók

Pozsár A. könyvesboltjában
Brassó, Rózsater 2. Telef. 39-25

HÁZAK-TELKEK

vételét és eladását előnyösen közvetíti

„PROMPT”

iroda

GUTI & WEISS

Brasov, Póter 8. Telefon 38-91.

A FÖLD NÉPE

A testvéri szövetség jegyében

A fasiszta zsarnokság sötét éveiben a néparuló kormányok mindent elkövettek, hogy a dolgozó társadalom különböző rétegeiben egyenlőtlenkedéseket szítsanak, megakadályozzák a közös érdekek közös védelmét és így a tömegből engedelmessé, rabizottságot neveljenek. A nemzetiségi uszításon túl az ellenségeskedés magvát hintették el a falusi és a városi dolgozók, a földművesek, a munkások és a haladó értelmiség között is.

A fasiszta járom szétzúzása után a falusi és városi dolgozók hamarosan egymásra találtak, kezét nyújtottak egymásnak a közös ellenség, a reakció ellen. A demokratikus politikai szervezetek felvilágosító munkája révén, de közvetlen tapasztalatból is megismerhették egymás munkáját, ennek során pedig megtanulták egymás értékelését is. Amit eddig sokan csak ösztönösen éreztek meg és amitől a gondosan kiagyalt fasiszta hazugságok áradata eltéríteni igyekezett őket, az közel fogható valósággá vált: a földművesek, a munkások és a haladó értelmiség összefogása, testvéri szövetsége.

Ez a szövetség szemünk láttára vert gyökeret. A háború dúlt országban a városi munkásság és a hozzá csatlakozott haladó értelmiség szervezett, lelkes örömmel sietett a munkaerő és a mezőgazdasági gépek hiányával küzdő földművesek segítségére: rohamcsapatok segítettek a mezőgazdasági munkákban, megajánlották a szerszámokat és újakat kovácsoltak,

végül kemény munkával mezőgazdasági gépközpontokat létesítettek. Ezt a nagyarányú segítséget hálásan fogadták és kellőképpen értékelték a földművesek és leszármazottak a kölcsönös segítség eredményeinek tanulmányait. Egészésszerű csereforgalom indult meg a város és a falu között a háborús hiányok leküzdésére, majd a szövetségi mozgalom még élénkebbé tette ezt a kapcsolatot.

A felvilágosult földművesek előnyben részesítik a munkásszövetkezeteket és a beszerzési hivatalokat, mert azok létfenntartású iparcikkeknek tudnak biztosítani számukra az élelmiszerek fejében. A munkások az üzemekben éberen őrködnek a falusi igények kielégítésén s minden erejüket latba vetik a legszükségesebb iparcikkek termelésének fokozására. A Szövetkezetekből kapott gyapott a gyári munkásság fokozott ütemben dolgozza fel, hogy a földműves tömegnek minél előbb ruházati cikkekhez jusson. A fémipari munkásság megfeszített erővel gyártja a mezőgazdasági gépeket és szerszámokat, mert tudatában van munkája fontosságának.

A falusi és városi dolgozók ma még egyaránt súlyos nehézségekkel küzdenek. A háborús pusztítás és a reakció kettős terhet nem képesek egyik napról a másikra leküzdödni. De az eddigi összefogás máris biztató jövőt tárja elénk. A falusi és városi dolgozók demokratikus összefogása megoldja az összes még fen-

álló kérdéseket és a boldogabb jövő felé vezető utat egyengeti. Ez a szövetség egységes politikai és gazdasági erővé duzzad, amely képes lesz sikeresen felvenni a harcot a földművesek, az ipari munkások és a haladó értelmiségiek közötti megbonthatatlan szövetségre törő sötét reakcióval szemben.

A falusi és városi dolgozók tehát arra kell törekedniük, hogy nemzetiségre való tekintet nélkül ezt a testvéri szövetséget erősítsék és utasítsanak vissza minden olyan kísérletet, amely a dolgozók egységét akarja megbontani. A Maniu és Brătianu féle reakciós bankárok és népneműző ügyvédek és a földjeiket visszaszító nagybirtokosok mindent elkövetnek, hogy mézesmázos szövegekkel port hintsenek a néptömegek szemébe és ismét kizsákmányoló uralkodó alá hajtják a teljes szabadság felé feltartóztatlanul haladó néptömegeket. A hármasszövetség: a földművesek, az ipari munkások és a haladó értelmiség szövetségébe tartozó dolgozók és az egyre jobban öntudatosodó néptömegek a közelgő választásokon adják meg a választ a reakció lélekmérgezőinek. Megsemmisítő csapást mérnek a sötétben meglapuló fasiszta és reakciós erőkre. Ezért kell a hármasszövetséget támogatnia minden öntudatos demokratának, legyen az földművelő, vagy ipari munkás, vagy haladó értelmiség!

NÉMETH ÖZEA

A falu népe felkészül a tavaszi munkára

Milyen növények termesztése ajánlatos az idén?

(Brassó) A napokban közöltük, hogy az őszi vetések általában nem teleltek rosszul. Ez áll a Bánságra és az erdélyi fennsíkra. Most minden figyelem a tavaszi vetésekre irányul. A földművelésügyi kormányzat idején elkészítette a tavaszi vetési munkák tervét, a mezőgazdasági kamarák igazgatói bukaresti értekezleten részletesen megvitatták a terv keretében felmerülő lényeges kérdéseket és most a gyakorlati megvalósulásra kerül a sor.

Ennek fontos tényezői elsősorban a tavaszi szántáshoz szükséges gépi erő kellő igénybevétele, mellyel az iga állatállomány hiányait lehet ellensúlyozni. Beszámoltunk arról, hogy a rendelkezésre álló gépiállomány karbantartására nem áll elegendő számú szakmunkás rendelkezésre. Sőt tanuló is kevés jelentkezik a mezőgazdasági gépközpontok műhelyeibe.

Másik tényező a vetőmag kérdése. A kormányzat sokmillióra befektetéseket tett ebben az irányban és remélhető, hogy közel időben, kellő mennyiségű és minőségű vetőmag áll majd rendelkezésre. Erdélyi vetőmagot a brassói mezőgazdasági kamaránál azt a felvilágosítást kaptuk, hogy a kamara figyelmeztette még közel időben, tavaly, a gazdákat, hogy gondoskodjanak a vetőmagról. Ezért a kamara most azokat látja el, akik igazolják, hogy hibájukon kívül álló okból nem sikerült a szükséges vetőmagról gondoskodniuk. Támogatja vetőmaggal ezenkívül a kamara azokat a gazdákat, akik ipari növényeket kívánnak termeszteni, főként ha ehhez most fognak először. Szaktanáccsal is mindenkor rendelkezésükre áll.

Brassó és a székelyföldi megyék körzetében a cukorrépa és cukorrépa mag, cikória, menta és foként a textílnövények, a len és kender termesztése ajánlatos. A burgonyával szemben ezek termesztése visszaesést mutat az utóbbi időben. A len és kender termesztése magvuk gazdag olajtartalmá miatt is nagyon tanácsos. A len és kenderfeldolgozó üzemek szívesen átveszik a gazdák egész termését és félíg kész, vagy teljesen kész terméket, fonalat, vagy szőtteket, vásznakat adnak helyébe. Ezenkívül a magvakat olajtermelésre lehet használni. Kísérleteztek e vidéken a napraforgó termesztésével, de ez nem bizonyult jövedelmezőnek az éghajlati túlságosan zord volta miatt.

Ajánlatos még a lüvelyesek termesztése.

Ezek pótolhatják ugyanis legjobban a fennálló hushányt gazdag tejterméteikkel. Babot, borsót, lenest. Mindenki termeszthet háza körül, vagy a pusztai területeken. Különösen szakismeret sem kell hozzá. Műtán a hüvelyes növények a föld nitrogéntartalmát gazdagítják, a trágyázás és a forgórendszer szempontjából is rendkívül hasznos növények.

A nyári és téli zöldségek a városok körül különösen jól fizek. Termesztésük a városi élelmiszer elősegítése szempontjából a hüvelyesek mellett szintén rendkívül szükséges. Különös figyelmet érdemelnek a téli zöldségek, termesztése, a városi lakosság téli élelmiszerellátásának megkönnyítése céljából. De a városoktól távolabb eső falvakon is csak egy

szükséges és hasznos azért, mert a városok révén, olyan zöldségmennyiségek felvételére képesek, amelyeket a környékbeli falvak termeszteni szinte nem is tudnak. Másrészt a zöldség termesztésének kifejlesztése egészségi szempontokból is nagyon szükséges. A tudomány megállapította, hogy a falusiak szervezete egyoldalú táplálkozásuk miatt sok káros betegséggel szemben nem tud kellőképp védekezni, mert a szükségesnél kevesebb vitamint vesznek magukhoz. Ezen pedig csak fokozott gyümölcs és zöldségfogyasztással lehet segíteni. Bizonyos, hogy a fentebb említett okok miatt a városok megnövekedett igénye még több zöldséget fog elvonni a falvakból és ha ott nem növelik a termelést, ezután még kevesebb jut a falu fogyasztása számára.

(n. m.)

Veszély fenyegeti Csikmegye állatállományát

(Csikszere, a N. E. tudósítójától). Nem először hangoztatjuk, mennyire szükséges Csikban az állatállomány feljavitása. A megye gazdasági jövője innen indulhat el.

Sajnálatos, hogy a fejlődés elindulásának nem egy gátja van. Ezalkalommal a legfontosabbat, az egészségügyi ellenőrzés hiányát vetjük fel. Az állatállomány, mely a háborús események következtében jelentősen megcsappant, nincsen kellő egészségügyi ellenőrzés alatt.

Hol itt, hol ott halljuk panaszkodni gazdaközönségünket: elpusztult az állatunk, mert nem kaptunk orvost, aki segítségére siessen. Ha számszerű adatot kaphatnánk az orvos hiánya miatt elpusztult állatokról, bizony ez a szám nem volna jelentéktelen.

A panaszok után elindulva a következőkre jöttünk rá:

Csikszere, a N. E. tudósítójától). Csikszere, a N. E. tudósítójától). Neveztek ki ugyan állatorvost, ez azonban mindeztideig nem jelentkezett.

Ugyanez a helyzet Csikszépvízen és járásában. A különbség csak annyi, hogy a járási állatorvosi állást ott ezideig még nem töltötték be.

Tölgyesbe kineveztek egy állatorvost. Az illető azonban betegsége miatt állását nem tudja elfoglalni.

A gyergyói és csikszentmártoni jársoknál vannak kinevezett állatorvosok. Ezek azonban nem bírják a magyar nyelvet s így munkájuk nehézségebe ütközik.

Szeretnők, ha a kérdés megnyugtató megoldást nyerne, különben állatállományunk további pusztulásával számolhatunk. Ez pedig nemcsak a megyének, de az országnak sem érdeke.

H. E.

Támogassuk a földmunkások szervezkedését

A földbirtokrendezés során a földnélküli parasztok száma erősen csökkent. De még ma is nagy számmal vannak földmunkások, akiknek a más földjén végzett nehéz munkával kell megkeresniük a mindennapi kenyeret. A mintagazdaságok, a szőlő- és középbirtokok, továbbá a falusi malmok azok, amelyek napszámos munkára földmunkásokat alkalmaznak. Ezek a földmunkások napszámosok még mindig nyomorban élnek, úgy hogy gyakran súlyosan megbetegszenek és munkaképtelenné válnak. Ezen a helyzeten már régóta javítani kellett volna, de a leltint politikai rendszerek alatt vajmi keveset törtődött ezzel a dolgozó réteggel. A segítség onnan jött most is, ahol mindig kész volt a parasztok megsegítésére: a munkásságtól.

Az Országos Szakszervezeti Tanács, amely a romániai munkásság egységes gazdasági mozgalmának csúciszervezete, elhatározta lépést tett a mezőgazdasági munkások életszínvonalának emelésére. Az Országos Szakszervezeti Tanács máris szétküldte megbízottait a falvakba, hogy megkezdjék a mezőgazdasági munkások szervezkedését. A beérkezett jelentések szerint az ország területén eddig több mint 60 földmunkás szakszervezet alakult, nagyrészt Erdélyben és Munteniában.

Ez azonban nem elég. A mezőgazdasági munkások nagyobb része még szervezetlen és így ki van szolgáltatva a munkaadóknak. Ezeket a szervezetlen, kívül álló földmunkásokat a falusi demokráta szervezetek segítségével be kell vinni a szakszervezetekbe. Szakszervezetekbe kell tömöríteni őket, hogy megvédhessék jogait. Az Országos Szakszervezeti Tanács elhatározta, hogy kiharcolja a földmunkások jogait.

Igy a földmunkás szakszervezetek harcolni fognak azért, hogy a napi munkaidő nyáron 10, míg télen 8 óra legyen. Harcolni fognak a földmunkások jó élelmiszerének biztosításáért és azért, hogy a földmunkásoknak egészséges, a mai kor követelményeinek megfelelő lakása legyen. Biztosítani fogják a bér munkások betegségyeikért, családi segítségét s olyan fizetést, amelyből meg is tudnak élni. Műtán pedig a földmunkások helyzetének javítása nem tűr halasztást, a szakszervezetek megalakítása egyre sürgetőbb. Az Országos Szakszervezeti Tanács kezdeményezését támogatnia kell mindenkinek, akinek szívügye a sokat szenvedett földmunkások életszínvonalának emelése és emberi jövőjének megalapozása.

A. J.

Famegmunkáló

mechanikus üzemet

megvételre vagy bérbe

keresünk.

Szíves ajánlatokat „FAIPAR” jellegre a kiadóhivatalba kérünk.

Tükrök

Javítása, üvegcsiszolás

„MERCUR”

tükröregyárban

Brassó, Katonakórház uica 4

Telefon 10-30

„LEVANTE”

SZÁLLÍTÁSI VÁLLALAT

BRASSÓ, STRADA ARMATEI ROȘII

TELEFON 36 08

ALAPITVA 1932

A nyilas Kun „Páter” élete — (Első közlemény).

Egyik kezében kereszt, a másikban géppisztoly

(Brassó) Magyarországi történelmi legrövidebb folija: a vérelláztatott nyilasuralom egyik legiveteránusabb és egyben legjellegzetesebb személyisége volt Kun „Páter”, a reverendát megvalázó pap, aki többnyire vérszomjával gyilkolt. Azóta már a sántán ember elnyerte méltó büntetését, de gyászos emléke a nyilasuralom jelképeként még sokáig fennmarad, bizonyítékul annak a szörnyű tévelygésnek, ami néhány hónapra az öröklet rémuralmát honosította meg Magyarországon.

Mint Kun páternek a magyar sajtóban most megjelent naplójából kiderült, a nyilas zsarnokságnak ez a reverendás pihéke Kézdivásárhelyről került fel Budapestre. Eppen ezért kortörténelmi dokumentumok kiegészítéseként szükségesnek tartottuk, hogy adatokat szerezzünk „Kun „Páter” Kézdivásárhelyi tartózkodásáról és ottani viselt dolgairol. Ez a Kézdivásárhelyi ismeretesen talán némi halvány támpontot szolgáltat majd azoknak az ideg orvosoknak, akik az egybegyűjtött anyag alapján ennek a szadista gyilkosnak lélektani megmagyarázásával akarnak majd foglalkozni.

Ugyanakkor közöljük a budapesti Képes Figyelő alapján Kun „Páter” naplóját is.

Kun „atya” Kézdivásárhelyen

A páter alakja nemcsak a magyar fővárosban vált ismeretessé, hanem Kézdivásárhelyen is, ahol közel három hónapot töltött. Itt, 1943 szeptember havában tűnik fel. Eleinte csendes lakosa a városnak, azonban a megjelenésében van valami, ami ellenkezik a papi hivatás természetével. Látszik rajta, hogy nem neki szabták a kicsi székesváros szűk falait. Bohém viselkedése, világias elképzelései, nem aranyalok, hogy itt élje fe paphoz illő, csendes, magabiztos életét.

Egy első áldozásra készülő gyermek ajkáról hangzik el az első gyenge panasz, amikor így szól apjához:

— Mondja, édesapám, a pap bácsinak az az öv a derekán arra való-e, hogy verekedjék vele?

— Miért kislányom? — tőle a kérdés kérdése.

— Azért, mert azzal ütött rám a tiszteendő bácsi.

Kun atya egyébként nem híve a fegyvereknek sem s emiatt már kezdetben összeütözközött a rendfőnökkel, aki többször meg is dorgálta és ha fehéti, került a társaságát. Kun atya akkor mutatja ki valóságában, hogy nem a kolostor magányába való, amikor részvesz egy műsoros est előkészítésében. Valami jótékony célra rendezik az estét s Kun atya 4000 pár virsliért rendel meg az előadást követő mulatságra, hogy ezzel a jövedelmét is növelje. Kétségtelen, hogy a mulatság jófsekkirült.

Az est történetében...

Kun atya üdvözlő a közönséget, ő is konferál és színpadon, sok oldalú szellemességével tapsokat is kap. A műsor végén pedig ő csinálja a hangulatot: táncol, hegy-huia jókedvével példát mutat a jelenlévőknek, majd kiveszi a primás kezéből a vonót s ő áll a banda élére. Meg kell vallani, hogy a hangulat nem marad el, de minden igyekeve ellenére megmarad a virsliből vagy 2000 pár. Ezzel a

virslis esttel le is szerepel Kun páter, aki csak nagy nehezen, sok lótas-futás után tud eleget tenni fizetési kötelezettségének. Pedig ott van mellette anyja és nővére, akik sejtették a mulatságra és résztvesznek az összekuszált számlák rendezésében.

Paptársai már nem is állnak vele szóba, a rendfőnök pedig azt tanácsolja neki, hogy kérje az áthelyezését, mert a viselkedése ellentmond a papi méltóságnak. A kitűnő és tiszteletreméltó Kézdivásárhely-kantár minorita rendház papjai, akik sok derek polgárt neveltek a társadalomnak, most irtóztatva akarnak menekülni a kaplántól, aki nem hivatott az ifjúság

lelti oktatására.

Allítólag mint „fugitívus”, a renddel szakított, menekülve hagyja ott Kézdivásárhelyt, 1943 decemberében, amint erről megemlékezik naplójában. Ekkor már nem illeti meg a reverenda sem, de „a nagyobb propaganda szempontjából — ismeri be naplójában — papruhában jártam”.

Buda ostroma után hazatért menekülők beszélnek nekünk, hogy többször találkozott Kun Andrásal Pest utcáin és látták a falragaszokon a fényképét is: egyik kezében kereszt, a másikban pedig a géppisztoly.

(K. J. I.)

(Folytatjuk.)

A tömösi szorosban

(1849)

Lassu esők önnnek,
felhők hömpölyögnek
lenn a déli hegyeken.
Ködök sikosfűtők
régí hadak útját
s indul a szél nesztelen.

Régi hadi ösvényt
taposok és füstként
leng bennem a gondolat,
könnyesre csavarja,
keserűre marja
szememet és torkomat.

Itt állt a magyar had,
mint a visszatörpadt
farkas üldöz előt.
Lent a szoros allán
cár hadi parancsán
ezerannyi dübörög.

Oldalt fenyes erdő. —
Brassai tekergő
vezeti a hadakat,
Hátukba kerülnek,
Varjak seregűlnek
már a borús ég alatt.

Magyarok eloszló
tetemen gonosz ló
tapod — s mégse győztetek:
elhullt nagyapám
átalvert hulláin
nagyranövő németek!

Szemlér Ferenc

Látogatás a brassói Állami Magyar Felsőfémipari iskolában

Ahol kicsi vasemberek küzdenek a fémmel, hogy szebbé építsék a világot

(Brassó) A vasut-utcai állami ipariskola hatalmas épületének második emeletén levő nagy műhelytermében kerestük fel a nemrégiben létesített Állami Magyar felsőfémipari iskolát.

A nagy, világos, de meglehetősen szegényesen berendezett műhelyben ha mine ifjú hajol látható buzgalommal a munkájá fölé.

A román ipariskola műszaki tanára, Marian Kálmán — csillogó szemű, mosolygós arcú zömök ember — aki önként ajánlkozott a gyakorlati oktatásra a magyar iskolában is, a legmelegebben nyilatkozott magyar tanítványairól. Sorra mutatja meg azokat a vasból készített mértani ábrákat, illesztéseket, amelyeket alig egy hónapi gyakorlat után készítették a tanulók.

— Valóban megható az az igyekezet, odaadás és szorgalom, amit ezek a fiúk a kezdet sulyos nehézségei között tanúsítanak — mondja Marian tanár.

Akik a semmiből teremtettek iskolát

Ami a nehézségeket illeti, azokról készségesen tájékoztat a közben megérkezett Torday Lajos igazgató, akinek kitaró, küzdelmes munkájába került, amíg lerakta ennek az óriási fontossággal bíró intézménynek az alapait.

Valóban, az ember az ilyen iskolaalapítást valahogy úgy képzei el, hogy az állam kijelöli az iskola számára egy épületet, azt berendezi gépekkel, szerszámokkal, a szükséges anyaggal, kinevezi a tanári kart és megkezd az oktatást. Rendes körülmények között ez így is lett volna, de ennek az iskolának — tekintve a háború utáni nehézségeket — a szó betűszerinti semmiből kellett életrekelnie. Rengeteg szaladgálás után a református elemi iskola nyújtott otthont a délelőtti elméleti oktatás számára, míg a délutáni gyakorlati tanulók céljaira az állami román ipariskola bocsájtott egy ternet ideiglenesen az új iskola rendelkezésére.

A háború dúlásait a román iskola is megszenvedte. A műhelyben kevés a szerszám, néhány munkapad, sőt, fűrógép képezi minden berendezését. Itt külön kell megemlékeznünk a brassói fémipari munkásokról, (közönségesen

Balázs Tamás Schiel-gyári munkásról), a kik meleg szívet karolták fel a kezdet nehézségeivel küzdő intézetet és szerszámokat, vasat ajándékoztak az intézetnek. (Zárójelben jegyezzük meg, hogy egy kilo hulladékvas ára ma 2 ezer lej, egy reszelő pedig 18 ezer lejbe kerül.) A tanulók jórészt nekik köszönhetik, hogy van anyaguk és szerszámuk.

Gyermekek hősi küzdelme a tudásért

A műhelyben végighaladva meggyőződhettünk, hogy ezek az ifjak különbek a háború előttiekénél. Valósággal kilesik egymás kezéből a kevés szerszámot és ha egy furó eltörik, szinte meggyászolják a drága szerszámot. Torday igazgató mondja, hogy a tanárok egybehangzó véleménye szerint a délelőtti elméleti órákon igyekeztében messze túlhaladják a gimnáziumi és kereskedelmi iskolai tanulókat.

Ezeknek a gyermekeknek bizony nem áll kényelmes bennlakás a rendelkezésükre, mindenki ott húzódik meg, ahol tud. Délelőtti elméleti oktatás, délután gyakorlati, este pedig leckeitanulás, sokszor mostoha körülmények között. A társadalom legtöbbszor közönnvel megy el az erejük hőz mérten nagy erőfeszítéseik mellett. Ők azonban felnőtteket is megsegyenítő erővel, akaratl küzdenek a jobb jövőért. Ha kikerülnek az iskolából, joggal mondhatják el, hogy alaposan meglogoztak a tudásért, amellyel az új világ építéséhez járulnak hozzá.

Az iskola iránt egyébként nagy az érdeklődés Torday igazgató szerint a jövő tanévre valószínűleg két párhuzamos osztályt kell majd felállítani. Addig talán megmoldul a magyar közvélemény is. Ez az iskola nem bukhatik meg a napi gondoktól elfáradt magyarság közönyén. Ha látnák, mennyi nélkülözés, milyen leküzdhetetlennek látszó nehézség árán dolgoznak itt mind a tanárok, mind a tanulók, bizonyára sokan sietnének az intézmény segítségére.

A jövő tanévben megnyílik az intézet VI. osztálya is. A legszükségesebb felszerelés azonban még nincsen meg. A magyar társadalom kötelessége, hogy ebben az ügyben kimondja a döntő szót.

(t. b.)

Hétről-hétre

A TAVASZ megérkezett. Ezt onnét tudom, hogy a sétatér végén megjelentek az ócska könyvek árulói. Antikváriusoknak nem nevezetm őket, mert az antikvárius komoly cég, üzlettel, könyvvállalókkal, céghivatali bejegyzéssel és régi könyvek doh- és por-szagával. Ezek pedig, akik itt az első melegebb márciusi sugárra kitépülnek a nagy villamos transzformátor köré, csupán két-három puszta állvánnyal bírnak. Az „üzlet” egy terjedelmes kosár-börönd, amely minden alkonyattal elnyeli az árut, hogy reggelre készítkér segélyével ismét a fetti helyére szállítsa. Nagyon sok könyv fér el az ilyen kosár-böröndben. Amikor reggel kirakodnak, az állvány egy pillanat alatt megtelik a legkülönbözőbb külsejű és tartalmu nyomtatványokkal. Láttam ott már a Klasszikus Könyvtár szinte teljes sorozatát is a sárgafedélű, még büntügyi regénynek is csapnivaló „alkotások” mellett. Költők társalgatai bohózatirókkal és román regényírók magyar fordítászerkesztőkkel. Mindenük felett azonban ott lebegett a szenny, az avatagság, az elhasznátság, kissé fojtó levegője. És mégsem tette őket visszaszállítóná. Inkább családias és kíváncsiság.

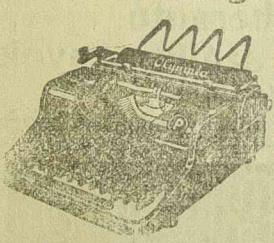
A VASARLOK talán még külön szeretettel is veszik körül őket. Legalább is úgy látszik, hogy amíg a könyvkereskedők üzletében a riasztóan emelkedő könyvárak miatt egyre csökken a forgalom, addig az ócska könyvek táján úgy rajzik a tömeg, mint a virágok körül a méhek. Különbösen is egy valódi könyvkereskedés más eset. Kiszolgálók vannak benne és a tulajdonos ügykezikáltában ül s úgy nézi, hogy vásárol-e valaki, vagy csak a frissen nyomott könyvek úde nyomdafesték-szagát akarja élvezni. Itt a tulaj egy kissé toprongyos, némileg foghíjas polgártárs, aki folyéves megvetéssel bának az árujával s leginkább vastagság szerint szabja meg az árat. De egyszerű, közvelen, barátságos és ami fő: lehet vele alkudni. Még azért sem haragszik meg, ha az ember csak megnézegeti a könyveit. Ezzel pedig öntudatlanul is követi nagyműlt szajnapait kartársai barátságos hagyományait.

AZ ELADO egyébként külön hálára is számot tarthat. Antonescu négy esztendeje alatt szinte ő volt az egyetlen, akinél magyar könyvet lehetett vásárolni. A nagy könyvkereskedések állványairól csakhamar minden könyv eltűnt. De a sétatér végén megtaláltam még Péterfy Jenő esztétikai tanulmányait, a Bovarynét, a Háború és Békét, sőt gyermekkorom hőseit, Jeky Andrást is a Pál-utcai fiukkal egyetemben. Talán nem is kell külön mondanom, hogy az eladó román volt. Miért is akadályozta volna meg őt abban, hogy a türelmetlenül elnyomó hatalom történelmi tévedéseit saját egészséges tömeg-ösztönével igyekezzék ellensúlyozni? Minden izlésnek rendelkezésére állott. És az áru udonsága ellen sem lehetett kifogás. Mert a megvásárolt és kiolvasott művet szívesen visszavette, Persze a-lacsonyabb áron, hogy ő is keressen valamit. És így az Antonescutól és csatlósaitól félrepopozott magyar könyvek lassan megkezdtek a mélyben feltartóztatatlan körforgásukat. Mindaddig, amíg eljött a felszabadulás.

A SZOKAS azonban mindennél erősebb. A gonosz mult maradványaitól tisztuló világ már nem vet gátat a magyar könyvek s a könyvesboltok kirakatai váltakozva kínálják a tegujabbat és legjobbat. De én azért még mindig szívesen megállok a sebtében felállított állványok körül s ki-kiválasztok egy-két ócska könyvet. A tulaj megnézi s vaktában rávágja az árat. Sokszor egészen jó üzletet csinálók. Sajnos azonban ő sokkal többször.

(— rf —)

Todor Ion Jun.

író-címező-számoló-könyvelő-sokszorosító-gépjavitó szakműhelye — új gépek lerakata
BRASOV Str. Ter. Carol 31 (volt. Olimpia)
Iroda az udvarban
TELEFON: 29-17. Keresk. Kam. bej. sz. 178/1311.

Hirdetési díj: inkat minden lapszámban közöljük. Ennek alapján
hirdetésének díját
kiszámítja és a
szöveggel egyidejűleg
küldje be postautalványon. — Postacímünk:
Népi Egység, Braşov, P. Enescu 2.

A MUNKÁSSÁG PETÓFIJE

Irta: NAGY ISTVÁN

„A beszéd bármilyen szép, csak beszéd és nem tett!” — írja Petőfi 1948. március 17-én a pozsonyi országgyűlés szónokait bíráló naplójában. Azóta sok minden tette vált, nagy változások estek, sok esetben urnák hiszi magát a szolga, mert nyakkendő viselhet és falszabadi-tandónak siránkozza magát, ki munkaverejéért gyűlt kincseket félt. És hány olyan palóta épült, amelyben kunyhók gubbasztanak házban és hány olyan eszerépfedélés házikó, amelyben nem fizetnek lakbért? Sokan felkapaszkodtak a megváltókat szülő kunyhók tájékáról és sokan buktak alá a paloták környékéről. Van ipar és van polgárság, milliót számoló ipari munkásság. Nemi eltulodások történtek a földbirtoklás terén is. Szobrot is emeltek néhányat, emléktáblát is kapott Petőfi. Felsorolhatnánk sok más egyebet is a fejlődés számbavételénél, a mit felkiismeret-altatóként szoktak emlegetni

Szerencsére Petőfi időben és térben még nem esik oly távol tőlünk, mint Krisztus. Egész élete, hősi halála s a könyörtelen valóság csupa tiltakozás a történelmi számadás ilyen egyszerű volta ellen; ellenzése annak, hogy Petőfit idő előtt teljesen szoborra merevítsék, irodalmi társasággá bénítsák és éppen olyan pirosbetűs kis ümpeppé naptározzák, mint az aprószenteket. Petőfi szabadságharca annakidején három fő ok miatt vérzett el a segesvári síkon: a felszabadított jobbágy milliók követeléseinek elégtelen teljesítése miatt, a nemzetiségek egyenjogúságának későn való elismerése következtében és az akkori európai zsarnokság minden szabadság ellen való összefogása miatt. Petőfi szelleme azt kéri számon, hogy e három fő ok megszűnt-e fenyegetni az itt élő népek létét?

A munkásság március szülfőtte. Ő már nyugodt lelkiismerettel és éppen a tettek szempontjából vallhatja magának Petőfit s mérlegelheti követőit. Pedig hát 1848 előtt az a tízezer nyílt munkáselő napi 14—16 órát dolgozva, talán nem is olvashatta költője verseit s a betűszedőket kivéve, nem is tudta, hogy Petőfi a világon van, de siralmas helyzetében, a szabaddabb élet után való vágyakozásában, a céhek igájának megvetésében, Petőfi névtelenül is jelen volt köztük. Mikor pedig Petőfi ifjúsága szétzúrt a szőlés és a gyűlékezés bélyeivel, a munkásság az első közt volt, aki a márciusi napokban a céhek eltörölését követelve, Petőfihez csatlakozott. Ontudatra ébredése tehát nyomában tett volt. Olyan tett, ami szabaddá tette az ipart, ami az ország felbecsülhetetlen fejlődésének és önállóságának az alapját vetette meg, s a munkásság sem szűnt meg az emberi jogok s a szabadság kiteljesedése érdekében cselekedni.

Ha a munkásság csak a nyugati országok szocialista elveivel kapcsolódott volna be a haladó szellemű megmozdulásokba, akkor is találkozni kellett volna Petőfivel. Mikor Petőfi verse öntötte a világszabadság vágyát, ugyanakkor fogalmazták Nyugateurópa szocialistái kiáltványba a szintén világszabadságot célzó jelszót a föld valamennyi dolgozóinak az egyesülése érdekében. Így hát a Petőfivel való találkozás mindenképpen elkerülhetetlen volt. De nemcsak találkoztak, hanem az eszme elindult megvalósulása felé is. Kossuth dunavölgyi szövetsége tulajdonképpen kicsiben létre is jött a többféle nemzetiségű munkásság között. Az ország szabaddá tett, fejlődésnek eredő ipara a magyar, szláv, román és szász falvak városba sodort földművelőit összehozta a közös munkapadok és gépek mellett.

Itt leomlott a nemzeteket elkülönítő határ s megvalósult a munka konföderációja, ami csakhamar átalakult a szocialista munkások Európát átfogó konföderációjává, mert hasonló valami történt a szomszédos országok felcsperedő iparának többféle nemzetiségeket összegyűjtő medencéjében is, mint idehaza. Ezekben a gyűjtő és keverő medencékben szemtől-szembe, az önmagába zárkozó paraszti multtól elszakadva, a soldéle munkások már csak a közös jövőt fürkészthették. Így jöttek rá, hogy mi állította szembe a népeket a multban.

Az iparban végzett közös munka, a közös munkásság és a világ minden tájáról jövő egyszerű gépek s nyersanyagok kölcsönös megbecsülést ébresztettek a különböző nemzetiségek iránt. Itt a nemzeti vetélkedés más formát öltött: ki jobb, ki ügyesebb, ki gyorsabb munkás? Ebben a nemes versengésben létrejött egy tartós, más jövőt ígérő megbékélés. Aminek 1848-ban csak az eszmei vágy volt az alapja, annak az együttműködő, többféle nemzetiségű munkások között kialakult az anyagi alapja is. Ebből a szempontból nézve, különösen Erdély iparosodása vált nagyjelentőségűvé.

A 48-as események leírásában az erdélyi munkásságról sehol sincs szó. Ma mégis ez a legmeggyenylősebb társadalmi osztály. Mi több, épp azokban az években vált azzá, mikor a román többségi elem a gyárparban is megközelítette a magyar munkásság számarányát s a román uralom hírhedt nemzeti munkavédelmi törvényeivel el akarta hinteni a munkásság között is a viszály magját. Mégsem talált ez a kevert nemzetiségű munkásság és ma sem talál egyetlen egy

olyan Petőfi-verset, rövid életéből egyetlen egy olyan cselekedetet sem, amelyre azt mondhatni, hogy ezt most nem illik tenni, vagy hogy ezt vagy azt a verset most külső vagy belokokból nem taktikus elővásní. S a szocialista román munkások épp olyan élményévé vált Petőfi, mint a magyarnak.

A munkások Petőfi látszólag elvont bölcselkedő verseit csupa-csupa ablakcsának látták, melyek mindig tiszta üvegén a tudományok zsufolt palotáiba tekinthettek be. A társadalomtudományok felé meg éppen ajtónyitogató volt Petőfi minden szociális tartalmu verse. A román munkásra közvetlenebbül hatott Petőfi „Palota és kunyhó”-ja, mint Eminescu hasonló szándéku, de sokkal nehezkesebb költeménye, az „Impárat si proletar”. Petőfi hazafias verseiben a munkások szocialista hazafiaságukra ismertek, a a paraszti élet feledésbe menő emlékeit frissítették terbenük Petőfi alföldi képei.

Erdélynek az elmúlt huszonöt év alatt nem kerültek munkásköltői. Ha a munkásság magát akarta hallani, Petőfit kellett hallgatnia. A munkásszervezeteken kívül senki sem törődött a munkások nevelésével. Az aztán még közelebb vitte a munkásokat Petőfihez, hogy őt magát és korát is a szocialista történelemszemlélet révén ismerték meg. Ez a szemlélet úgy tanította, hogy a 48-as szabadságharc a Középkelet-Európában befejezetlenül maradt polgári demokratikus nemzeti forradalmak közé tartozik, befejezése és továbbfejlesztése pedig már nem a többé-kevésbbé ki-elégült polgárság ügye elsősorban, hanem a polgári demokráciából csak töredékeket élvező munkásság és a jobbágyfelszabadítások kisemmizett parasztság dolga.

1848

Irta: PETŐFI SÁNDOR

Ezernyolcszáznegyvennyolc, te csillag,
Te a népek hajnalcsilaga! ...
Megvirradt, felébredett a föld, fut
A hajnaltól a nagy éjszaka.
Piros arccal
Jött e hajnal,
Piros arca vad sugára
Komor fényt vet a világra;
E pirulás: vér, harag és szegény
A fölbreedt nemzetek szemében.

Szegényeljük szolgásgunk ejét,
Zsarnokok, rátok száll haragunk,
S a reggeli imádság fejében
Istenünknek vért áldozunk.
Álminkban
Alattomban
Megcsapolták szíveinket,
Hogy kioltás életünket,
De maradt még a népeknek vére
Annyi, ami fölkiált az égre.

Nagy idők. Beteljesült az Irás
Jóslata: egy nyáj, egy akol.
Egy vallás van a földön: szabadság!
Aki mást vall, rettentőn lakol.
Régi szentek
Mind elestek,
Földült szobraik kövéből
Új dicső szentegyház épül,
A két eget vesszük boltozatnak,
S oltárlámpa lészen benne a nap.

All a tenger nagy elbámultában,
All a tenger és a föld mozog.
Emelkednek a száraz hullámok,
Emelkednek rémes torlaszok.
Reng a gálya ...
Vitorlája
Iszaposan összetépvé,
A kormányos szíve képe,
Aki eszt veszve áll magában,
Behurkolva rongyos biborában.

Csatát a nagy világ. Ahány kéz,
Annyi fegyver, annyi katona.
Mik ezek itt lábaim alatt? ... Hah,
Eltépett lánc s eltört borona.
Tűzbe vele! ...
No de mégse,
Régiségek közé zárjuk,
De nevüket írjuk rájuk,
Különbben majd a későn-születtek
Nem tudák, hogy ezek mik lehettek.

A bukaresti itelbróbia
1945. július 4-én hozott döntése erelmében Dávid János marosvásárhelyi gyógyszerésze által feltalált

**DÁVID
OXIGÉN
BORAX**

valódi arckrém összetételét egyedül az

**ODOL
LABORATORIUM**

gyárthatja és az arckrém vörös címkeje a következő védjegyet viseli.

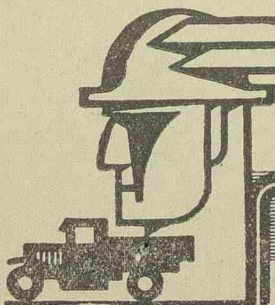
Az utánaattól való óvakodás érdekében felhívjuk a fogyasztó közönség figyelmét, hogy minden egyes használati utasításon Dávid János feltaláló aláírása szerepel.

**Veszek,
eladok,
becserélek,**
varrógépet, kerékpárt, rádiót, pathelont.
Javítások felolösség mellett.
Sántha Rudolf, műszerész,
Székelyudvarhely.

**Öröme lesz
ha elpöt
Rubin - nál
vesz
Brassó, Nirscher u. 7.**

Vigyázat!
a VISCONTI
vezetése alatt levő
ingatlanforga'mi iroda
ideiglenesen
Brassó, Regele Carol
(Kapu utca) 40 alá költözött.
Telefon 15-98. Kérjük minden ingatlan ügyben bizalommal forduljanak hozzánk.

**Teherautó
és vasuti szállitmányok**
Képviseletek:
București, Sibiu, Arad, Timișoara

mercur CAMIONAJ
Brașov, Str. Mihai Viteazul 2, Telefon 17-81

„HIBEK”

Brassó, Regele Carol 32

ASSZONYOKRÓL másfél évszázaddal ezelőtt

Régi, kopottfedelű könyvet forgatok. Megsárgult lapjairól a múlt csipős-dohos illata árad és biztat, hogy olvassam, mert régies betűi és nyelvezete sok elfelejtett szépet és érdekességet fognak mondani.

A könyvet Bécsben nyomtatták 1798-ban, amikor Magyarországon még kevés volt a nyomda és a krakkói vagy a bécsi könyvnyomdák olcsóbban nyomták a magyar betűt. A címe: „Anyos Pál munkái”.

A könyv kiadója, Batsányi János, hosszú előbeszédben ismerteti Anyos Pál munkáit pályafutását. Megtudom tőle, hogy az ifjú és érzékeny szerzetes-költő — Virág Benedek kortársa — mindössze 27 nyugtalan és szomorú esztendő volt. Ez felkelti érdeklődésemet, mert mi, asszonyok — nem szégyen bevallani — szeretjük azt, ami regényes, ami megható és eltér a hétköznapiól.

Az arcképét is megrajzolja: „Magas volt külömben, sem nem karist, sem nem kóvér, hanem középszerű testállású. Az ábrázattja hosszas, homloka magas, orra egyenes; felső ajaka valamivel dombosabb az alsónál, haja és szakállja világos barna, vagyis inkább szőke hajlő. Erkölti karakterére, belső tulajdonságaira nézve: érzékeny, vidám, és örmestársalkodó. Heves ugyan egy kevésség; de könnyen levesendíthető. Egészségére nem igen vigyázó. Betsületet s ditsősséget szerető. Bátor szívű; igaz, egyenes lelkű. A barátáig hív és állhatatos. Színeskedést, tsalfaságot maga nem ismert, másokban utált és került...”

„De minek a hosszas leírás? — kérde a kiadó — munkái mutatják meg legjobban, ki és mi volt...”

Az eszményi férfi-arckép megleveníti előttem a költőt s én megilletődve forgatom a lapokat.

A poétában sem csalódom. Ahítat, bensőség és érzelem árad sorairól, a szépségnek valami óarany ragyogása, ami a régi magyar írásokat jellemzi. Elmékedésében és verseiben mind többit árul el magáról. A csendes nyugodalmat énekli, de kétségbeesést is csend és megtört a szerzetesi magány. A világi gyönyörűségek haszontalanságáról ír, de ezek a gyönyörűségek mégis elkápráztatják. Szerelmi álmaiból szépséges női arcok születnek. Felsőhaját:

„Mennyi indulatot önt belém az ifjúság!... Vagy oly édes ne volnál, vagy örökké uralkodnál rajtunk!” — szólítja az ifjú vágyat.

De ami a legtöbb, amiért most, több mint 170 esztendő után asszonyi szívem áradó rokonszenvvel fordul felé, egyik levele, melyben lovagiasan és férfiasan igazságot szolgáltat nememnek.

A levél szavait női alkakra adja. Válasz az egy akkoriban megjelent könyveskére, melynek „felvilágosítása” és célja: „Megmutatás, hogy az asszonyi személyek nem emberek...”

Először papi komolysággal anyjukra emlékezteti a férfiakat, kinek tejénél kezdtek emberek lenni, aztán gunyosan meg-

jegyzí, hogy a könyv írója rossz helyen kereskedhetett, ha ilyen rossz tapasztalatai vannak a nőkről.

— Hitetlenek! haládatlanok! mondja Anyos női alakja. — Mennyi édes esküvessel ostromoltátok érzékenységonket?... Lábaiknál mászkáltok. Reszketve könyörögtek egy kegyes pillantásunkért; mihelyet nem akar számotokra dobogni szívünk, kétségbe estek, — öliket magatokat: — másfelől neveltségeket koholtok ellenünk... végtére még az emberek számában sem szenvedtek meg nemöket?...

A könyv nőgyűlölő írója a Szentírásra hivatkozva koholta oktalanságait. Anyos is a Szentírással cáfol.

Ugymond, egyedül a magyar nyelv ismeri ezt a szót, hogy asszonyi állat, mert a Szentírás lefordításakor a héber „asszony” szóhoz az állatot is hozzáragasztotta. Sem a francia, sem az olasz nyelvben az asszonynak neve mellé nem ragasztatik az a szó: állat, hanem csak „la femme”, „la donna”.

Az elvetemült nőgyűlölőnek arra az okoskodására, hogy: — az asszony a férfinak hatalma alá vetett lényen, mivel neki természetbeli értetlensége miatt az emberi kormányzásra úgy, valamint járattan lónak a vezetékre, szoksege vagyón — így válaszol:

„Teremtés könyvének II-dik részében így szölt Móyses: Mondá mégis az Ur Isten: nem jó az embernek egyedül lenni; teremtsünk neki hozzája hasonlót segítő. — Valljon, kinek van nagyobb természetbeli értetlensége, — kérdezi Anyos, — annak-e, aki segítő? vagy annak, akit segíteni kell?”

Arra a vádra, hogy az asszonyok békétlenkedők, azt feleli, hogy vajjon a nők képesek volnának-e egy olyan kopasz sziklásra mint Gibraltár országokat felázasztani és békés polgárokat halomra gyilkolni, mint a férfiak teszik? —

A levél során okos, világos érvekkel rendre bebizonyítja, hogy az asszonyok egyenlő értékű, méltó segítőitársai a férfiaknak, sőt szelidségben és szívójságban sokszor felülmúlják őket.

Ezt írja Anyos Pál a szerzetes-költő, több mint másfél évszázaddal ezelőtt, amikor a nőmozgalmak még meg sem születtek.

Valamennyi asszonyok nevében köszönöm neki ha élne, de már por és hamu. Így csak megismogatom a kopott régi könyvet.

Sipos Bella.

Egészségi gondok a télutóban

Miért fázunk jobban olvadáskor, mint hidegben?

Mielőtt a tél elhúsznánk tőlünk, próbára teszi egészségünket. Aki ilyenkor csak könnyű náthával, vagy torokfájással szabadul, szerencsés.

Miért is olyan veszélyes a télutó? A csapadék napfény, a meleg szél, simogatására fölenged a hó és jégakaró. Mindenütt szennyes víz áztatja a talajt és cipőnket. Majd újra kemény hidegre fordul az idő, hogy csakhamar újra fölengedjen. Ebben az állandó hőingadozásban még a figyelmes, magát feltő embernek is gondot okoz, hogyan védekezzék helyesen.

Mire kell ügyelnünk ilyen időkben az öltözködéskor?

Tapasztalat után tudjuk, hogy hűlés szempontjából legkényesebb testrészeink a lábfej, a talp és a hát. Ezeket kell melegen tartanunk ilyenkor. A legtöbb ember tudja ezt és mégsem követi. Ki könnyelműsügből, ki kényeztetésügből. Az utóbbiak, mert nincs jó lábbelijük, meleg harisnyájuk. Tehetéseknél tehát a divat hajhászás és a könnyelműség, míg a szégyenkeknél a mai súlyos anyaghiány az oka a hűléses megbetegedéseknek. Ehhez járul a lakások szellőztetlensége — és a gyerekek táplálkozása. Mindkét körülmény nagymértékben rontja a test ellenálló erejét.

Baj, hogy ha van is meleg ruhánk és hűsögesen hordjuk is azokat, gondatlanul még sokszor kitesszük magunkat a meghűlés veszelmének. Ide tartoznak a verejtékesen dolgozó nehéz munkások és a testnevelést űző fiatalok. Mert ki-

melegszenek és türelmetlenül kigombolkoznak. Az izzadt, párolgó test gyorsabban hűl le. A hűléses betegségek közvetlen oka pedig éppen a test hirtelen lehűlése. A télutói gyakori olvadás ideje azért is veszélyes, mert a természetben megindult hatalmas párolgás sok hőt von el a testből. Olvadásos időben ezért jobban fázunk, mint száraz hidegben.

Hogyan védekezhünk, ha már meghűltünk?

Javarást ezt is tudja mindenki, mégsem követi. Tudjuk, hogy jobb az elején fekdüni két napra, mint utóbb hetekig nyomni az ágat. Mégis csak ritkán tesszük meg. Sokat tesz a munkaadók ridegsége, vagy tudatlanságból eredő felelőtlensége is, akik kényeskedésnek bélyegzik és nem engedik meg ilyen címen a néhány napi távolmaradást a munkától. Pedig milyen súlyos következményekkel jár a kezdetben ártatlannak mutatkozó hűlések elhanyagolása.

Az egyszerű lefolyásnak ígérkező nátha nem egyszerű bonyolódik súlyosabb homlok és arcüreg, vagy szemgyulladás. Nem is említve a tüdőre és a torokra áttérjedő fertőzés veszelmét.

Ezeknek a súlyosabb bonyodalmaknak elejét vehetjük, ha idején ágyba fekszünk. Ezt mindig jobb ma megtenni, mint holnap. Jó ilyenkor a régi, ma már megvetett háziszor, a köménymag élegetése a kályhán vagy parafon. Göze jótékony hatása a hurutos nyálkahártyára. Vagy terpentintolajnak forró vizen való elpárolgattatása és belégzése. Forró lábfürdő, torok bekötözése, forró tea ivása mind jóhatású ilyenkor.

Az ilyen kezelés tulságba vitele káros is lehet, ha elkényeztetjük magunkat. Egy az ugynevezett náthát megelőző gyógyszerek bevétele is, ahelyett, hogy inkább a veszélyes lehűlésektől óvni magunkat. Sokan aszpirint, vagy más izsaszórt szert vesznek be hűlés ellen, anélkül, hogy lefeküdnének. Mondani sem kell, hogy az izsaszóval járó párolgás és lehűlés ilyenkor csak újabb veszedelem.

Végül meg kell említenünk a sokszor látszólag ártatlan hűléses kezdődő tüdőbetegség veszélyét, amelynek a szervezetre legényegetőbb időszaka az átmenet téltől a tavaszba. Rossz táplálkozás, szellőtlen nedves lakás, tudatlanság, hanyagság és könnyelműség a termótája ennek a veszes kórnak. Brassóban még külön veszélyt jelent az is, hogy sok tüdőbeteg jön ebbe a városba gyógyulást keresni, de orvosi kezelés helyett itt „sportol”, társaságba jár és terjeszti a fertőzést maga körül.

Ne mulasztuk el az orvosi ellenőrzést és szükség esetén a Röntgen-átvilágítást. Az egészség olyan kincs, amellyel helyesen gazdálkodnunk kell.

Csak egészséges, jókában tartott emberi erővel építenünk jobb világot.

Dr. Pózna János.

Városi közüzem mindkét nyelvben tökéletes, állami számvitelben jártas, mérlegképes könyvelő!
Keres. Ajánlatok: Intreprimterile Comunale St. Gheorghe címe.

LEONOV LEONID

ismert szovjet író 25 éves írói jubileuma alkalmából a Lenin-renddel tüntették ki. A moszkvai rádió — ismertette az író munkásságát, — kiemeli, hogy a szovjet irodalomnak ezt a neves képviselőjét leginkább az ember iránti tisztet jellemzi. Az ő szemében a világban a legnagyobb érték az ember. Műveiben nagy szeretettel foglalkozik az egyszerű emberrel és megmutatja, hogy a szovjet

társadalom egyszerű, szerény embere milyen gazdag lelki életet él. Másik jellemző vonása írói munkásságának mély hazaszeretete. Nyílt vallomást tesz hazája és népe iránti szeretetéről, s büszke öntudattal állapítja meg, hogy ez a nép az igazságot ügyet szolgálta és az első sorban állt, amikor a támadással szemben helyt kellett állni.

128 millió néző

1914-ben az orosz birodalom területén 153 színház működött. Legnagyobb részük operetteket és boházokat játszott. Opera mindössze 14 volt, jelenleg 729 színház működik a Szovjetunió területén. Ebből 402 drámai színház, 36 pedig opera.

A forradalom előtt a fiatal nézőknek delőtti előadásokkal kellett beérniük. A

gyermekszínház teljesen ismeretlen volt. Jelenleg a Szovjetunió területén 49 gyermekszínház működik.

A Szovjetszövetség népei becsülik és szeretik színházukat, 1945-ben a színház-előadásokat és hangversenyeket 128 millió néző látogatta — 12 és fél millióval több, mint a megelőző esztendőben.

Figyelem!

Autobusz indul

a „RAPID”-tól

Bucuresti-be minden reggel 7 órakor.

Nagyszebenbe minden szerdán és szombaton d. u. 1 órakor

Brasov, Str. Regina Maria 7. Tel.: 20-85, 20-87.

Áru-, csomag- és személyforgalom az egész országba!

Figyelem!

CZINK

RÉSZV. TÁRSASÁG

Brassó, Strada Regele Carol 21.

Telefon 14-36

Rövid-galanteri-kötöttáru

stb. nagyban és kicsinyben, nagy választékban

WEISZFEILER
Testvéreknél

Brassó, Piaja Libertății 27
Telefon : 11-71.

A görög demokratikus pártok a választások elhalasztását kérik a négy nagyhatalomtól

(London) Athénban nyilvánosságra hozták annak a nyilatkozatnak a szövegét, amelyet a baloldali és középpártok, élükön Szofianopolusszal, a jelenlegi kormány volt miniszterével, a négy nagyhatalomhoz intéztek.

A jegyzékben a demokratikus pártok a választások két hónappal való elhalasztását, a kormány kiszélesítését, a rendőrségnek a fasisztáktól való kiselejtezését, általános közkegyelmet és a választási névjegyzékek átvizsgálását követelik. Előbbiekből semmilyen nem vesznek részt a választásokon, amely így megszűnik a választások megnyitása lenni.

Az EAM szervezet központi bizottsága külön nyilatkozatot is adott ki, amelyben bejelenti, hogy nem vesz tudomást a kormány ama rendelkezéséről, amely betiltotta a választások előtt a népgyűlések tartását.

A News Chronicle című angol lap hosszú cikkben ismerteti a görögországi eseményeket és azt az aggodalmát, hogy a város tehermentesítésére kiadott rendeletben kitűzött határidőt március 23-ig meghosszabbították. A meghosszabbítás elsősorban a II. és III. kerület lakóira vonatkozik. A többi kerület lakói, amennyiben késedelmük okát igazolni tudják, szintén jelentkezhetnek.

Meghosszabbították a brassói jelentkezési határidőt

(Brassó) A brassói rendőrfőnökség értesítette a Magyar Népi Szövetséget, hogy a város tehermentesítésére kiadott rendeletben kitűzött határidőt március 23-ig meghosszabbították. A meghosszabbítás elsősorban a II. és III. kerület lakóira vonatkozik. A többi kerület lakói, amennyiben késedelmük okát igazolni tudják, szintén jelentkezhetnek.

72 vasútkocsit ingyen világító-olaj a hadiövezeteknek és szegényeknek

(Bukarest) A közlekedési minisztérium — a mint arról annakidején a sajtó is részletesen megemlékezett — az Egyesült Szakszervezetek utján közlekedési minisztériumtól 72 vasúti kocsit ingyen világító-olajra ajánlották fel a Groza-kormány. Groza Péter miniszterelnök úgy határozott, hogy a felajánlott mennyiséget teljesen ingyen a hadiövezetek, rokkantak, táborokba hurcoltak és minstelen szegények részére juttatja. Egyharmadát azoknak, akik közülök városokban, kétharmadát pedig, a kik falvakban laknak. A szétosztást az Ékezés és a Népvédelem helyi szervezetei végzik.

„ESSLINGEN” faredőnyökkel betörés ellen!

Készíti

„OBLOANE” redőnyüzem

Brassó, Str. Dr. Vasile Lucaci 102. Telefon 16-70.

A vasárnapi brassói szabadságünnep műsora

A Brassói Magyar Népi Szövetség helyi szervezete alatt közli az „Astra” termében vasárnap délelőtt fél 11-kor megtartandó szabadságünnep műsorát.

1. Megnyitó: Pozsár András, a MNSZ brassóvárosi elnöke.
2. Ady-Kodály: „Főszállott a páva”... éneklő a Brassói Magyar Népi Dalárda férfi kara.
3. Petőfi: Szentmár Ferenc.
4. Énekel: Dr. Csákány Béláné, zongorán kíséri Lengyel László.
5. Emlékezés Petőfiről: Calme Victor a román írók és művészek szervezetének elnöke.

6. Petőfi költemények román fordításban: szavalja Sassu-Ducsoara Ioan.

7. Előszó: a Brassói Magyar Népi Szövetség ifjúsága.

Szünet.

8. Ünnepi beszéd: Balogh Edgár, a MNSZ országos alelnöke.

9. Énekszámok és szavaltatok: Brassói Magyar Népi Dalárda.

10. Zárószó: Jakab János, a MNSZ brassómezei elnöke.

11. Berzsenyi-Kodály: „A magyarokhoz”... éneklő a Brassói Magyar Népi Dalárda.

A belépés díjtalan.

APRÓHIRDETÉSEK

FOGLALKOZÁS

Opra István, Zerneston az állomással szemben lévő térfelületén, nagy és kis munkások keres magas fizetéssel. 4526-f

Keresünk egy perlekt időmunkást, Brassó, Firma Praxinski Brassó, Str. Hirschler 1. 4541-f

Román, magyar, német nyelvvel rendelkező gyermekkezelőket keresek. Ajánlatokat a kiadókba kérek. 4551-f

Jóízűtessel, szálkás, dolgos, masnád, segédleányt, asznali alkalmakkal keresek Ecaterina Seckreanu, Brassó, Regale Carol utca 36. 4553-f

A belafalvi „Hangya” szövetséget 1946 március 17-1 belépésre bont és korcsa kezelő keres. Részletes felvilágosítást az igazgatóság ad. 4554-f

Vízi fűtésüzemben, mely több lappal dolgozik, hozzáértő fűtéstestert keresek. Dénes Imre, Lemnia, Jód, Treisacane. 4570-f

Az újjáépítésnél valamennyi munkára szükség van. Ne üljen tétlenül, keresen foglalkozást a Népi Egységben! 4468-f

Fűtésüzemi munkásokat keres Pokorny, Satalung, -Hosszafalu. 4580-f

Szakképzett, gyakorlott gépész fűtésüzembe, csatlakozóba vagy mezőgazdasági traktor vezetést vállalom. Szakács István gépész, Sepsibodok. 4598-f

Házmesteri vagy hasonló állást elvállalok. Címeket a kiadókba kérek. 4599-f

Egyedülálló idősebb háztartást keresek, aki kisgazdaságom háztartását önállóan vezeti. Leveleket „Jó fizetés és jó bánásmód” jellegre a kiadókba kérek. 4606-f

Varrócényt felveszek „Salon Baby” Brassó, Tömös utca 7. 4614-f

Szakképzett gáttörőket keresek szőlőben, jó fizetéssel. Lakást és ellátást biztosítom. Chifu mérnök, Zárneft, Telefon 21. 4612-f

FELEVEZÉSEK

Felevezés fiatal sofőr műhelyi gyakorlatlalt és kifizetést. Brassó, Str. Dobobanilor 33. 4610-f

ADÁS - VÉTEL

Két éves szőlőtrónok, gyökerező ripánia megrendelhető. Szilágyi Gyula, eltránytelepéről, Diosig, Jód, Bihor, Argyezeket díjmentesen küldök. 4456-a

Jókarban lévő nagy gyermek, kocsit eladó. Sepsiszentgyörgy, Btulin a. 80 sr. alatt. 4517-a

Kénsav 66 Be, kapható Bona és László cégnél Kádárban. 4525-a

Eladó egy spricelógó fűtő rész és egy kis kőszék. Brassó, Suceava 2. 4542-a

Eladó ház, heverő, varrógép, falóra, szekrény, fűtőkész. ap. Brassó, Vár utca 82 sz. apartament 4. 9-12 és 3-6-ig. 4545-a

Elcserezném 200 tojásos kőtűgépemet méhekkel. Brassó, Hosszú utca 20. 4549-a

Jóállapotban lévő varrógépet keresek megvételre. Brassó, Regale Carol 48. apartament 11. 4550-a

Eladó egy teljes házhoz. asztrénok, ágyak, éjjeliszekrények. Cím: Brassó, Str. Regina Maria 55. 4558-a

Jóállapotban lévő 2 lóvas strázsák eladó. Brassó, Loc. Atanasia 3. 4563-a

Eladó 40 lóvas malom, gazdasági épületekkel. Kádárban. 4569-a

Magyar cserehálo eladó. Cika János asztalos, Hosszafalu 1074. 4578-a

Eladó egy férfi bicikli, 2x3 m, asznyeg, fényképezőgép. Brassó, Decobal 35. 4582-a

Eladó egy vadonatúj férfi Singer varrógép. Cím a kiadókban. 4605-a

Használt keményfa háló eladó. Brassó, I. C. Brătianu 17. emelet. 4607-a

VEZÉK

Vezék asztalos lyukasztógépet. Ginea mester, Brassó, Tel. 25-12. 4608-a

Celmadia-varrógép jókarban lévő eladó, Bencedek. Brassó, Str. Murganilor (Arvákas a.) 27. Mertékinthető 12-1-ig. 4611-a

Asztali gázcso eladó. Brassó, Str. Regale Mihai 5. 4613-a

KERESKEDELEM - IPAR

Törtaranyat, ezüstöt, briliánsot, legmagasabb napiáron vess. Ehrlich és Nagy ókerműhely. Brassó, Kapa utca 22. sz. 4610-k

Ekszerért, törtaranyért ezüstért legmagasabb napiáron ástok. Ostroetser H. és Fiai ókerműhely. Brassó, Buzsac 7. 4283-k

Kötőgép és varrógép eladó. Ódor, Brassó, Diaceni Carol 1. 4543-k

INGATLAN

Ház eladó Török községben 99 szám alatt, érdeklődni lehet Bácsfalva 93 szám alatt. 4600-i

BERLET

Keresek 2-3 szobás lakást fürdőszobával és konyhával belvárosban vagy belvárosos közel. Cím: Niculescu, Brassó, Hotel Aro, apartament 410. Előre fizetek. 4546-b

Keresek szűkös 2 szoba, fürdőszobás lakást, képponthos közel. „Lelépés” címen a kiadókba. 4609-b

VEGYES

Százezer lej jutalom annak, aki nyomára vezet február 23-án az Ávram Iancu 3 szám alól ellopott lovamnak. Az illető, aki elvitte alacsony barna és egyik lábára sántít. Cím: Brassó, Keresztu 42. 4569-v

Elvesztettem március 2-án a Lăpăcioan az egyik bőrrel kombinált borgolt kesztyűmet. Becsületes megtaláló adja be a Népi Egység rovatára kiadókba. 4597-v

A magyar kisgazdapárt teljesíti a baloldal kívánságát

(London) A magyarországi kisgazdapárt központi bizottsága közleményt adott ki, amelyben bejelenti a párt fasiszta elemének eltávolítása érdekében hozott intézkedéseket. A pártból kizárt husz képviselőn kívül újabb 54 vezető tagot selejtezték ki, akikről bebizonyosodott, hogy a multban demokrataellenes magatartást tanúsítottak.

A kizárt képviselőket kapcsolatban megjegyzi, hogy a fennálló törvények értelmében ezeket csak egy más párt lajstromán lehet újra megválasztani.

Perzsában nincsenek szovjet hadmozdulatok

(Moszkva) Az amerikai sajtó Byrnes külügyminiszter közlése alapján azt írta, hogy Perzsiában szovjet csapatmozdulatok helynek Tabrizon keresztül Teherán és Perzsia nyugati határa irányában.

A Tass ügynökség felhatalmazást kapott, annak kijelentésére, hogy a fenti állítás nem felel meg a valóságnak.

SZERVEZETI ÉLET

A brassói egészségügyi szakszervezet fogászati alosztálya értesíti tagjait, hogy az egészségügyi miniszter által 127.693—30 26 február 1946 szám alatt kiadott kérések kitöltése és beadása folyó hó 17-én, vasárnap 11—12 és folyó hó 19-én, kedden 18—19 óra között történik, a Szabadság-tér 26 szám alatti Szakszervezeti székház 2. számú szobájában. Ugyanakkor kéri a tagdíjak befizetését.

A ruházati szakszervezet ifjúsága március 17-én, vasárnap délelőtt 9 órakor gyűlést tart a szervezet Szabadság-tér 26 szám alatti székházában.

A cipész iparban dolgozó szakmunkások folyó hó 18-án, hétfőn este fél hat órai kezdettel rendkívüli gyűlést tartanak, a Szabadság-tér 26 szám alatti székházban.

Házak, villák és házhelyek

eladása és vásárlása.

Bármilyen értékű tárgyat vásárolunk.

Forduljon teljes bizalommal az

„ARGUS”

Schaier Jaques közvetítő irodához

Brassó, Protopop Munteanu-utca 2 sz.

A Korona szálló épületében.

Telefon: 30-06.

REDUT színházterem

Szombaton, március 16-án este fél nyolc órai kezdettel bemutatja

Vasárnap, március 17-én délután fél négy és este fél nyolc órai kezdettel

ALECHEM SOLEM darabja

Rendező: Mansdorf. Schwartzman H. szon.

Jegyelővétel a Thalia színház-ügynökségnél (Stănoiu sorsjegyiroda)

Str. Regele Mihai 2 sz. Telefon 12-11 és a Redut-színház pénztáránál.

Páratlan zsidó színházi esemény!

A bukaresti „IKUF” Művész-Színház

című darabját, főszerepben:

Mansdorf Jacob-bal

TEVIE A TEJES

MANSDFOR JACOB-bal

a főszerepben kerli bemutatásra.

Hatvan tagú színtársulat.

A KORONA-kávéház különtermében

Brassó

minden csütörtökön, szombaton és vasárnap d. u. tánc. Duttka Pongrácz zenekara szórakoztatja a közönséget.

A terem zártkörű összejövetelek tánc- vagy teadélutánok részére rendelkezésre áll.

Nyomatott: Tipografia „Drum Nou” Braşov, Str. Regele Mihai 14.